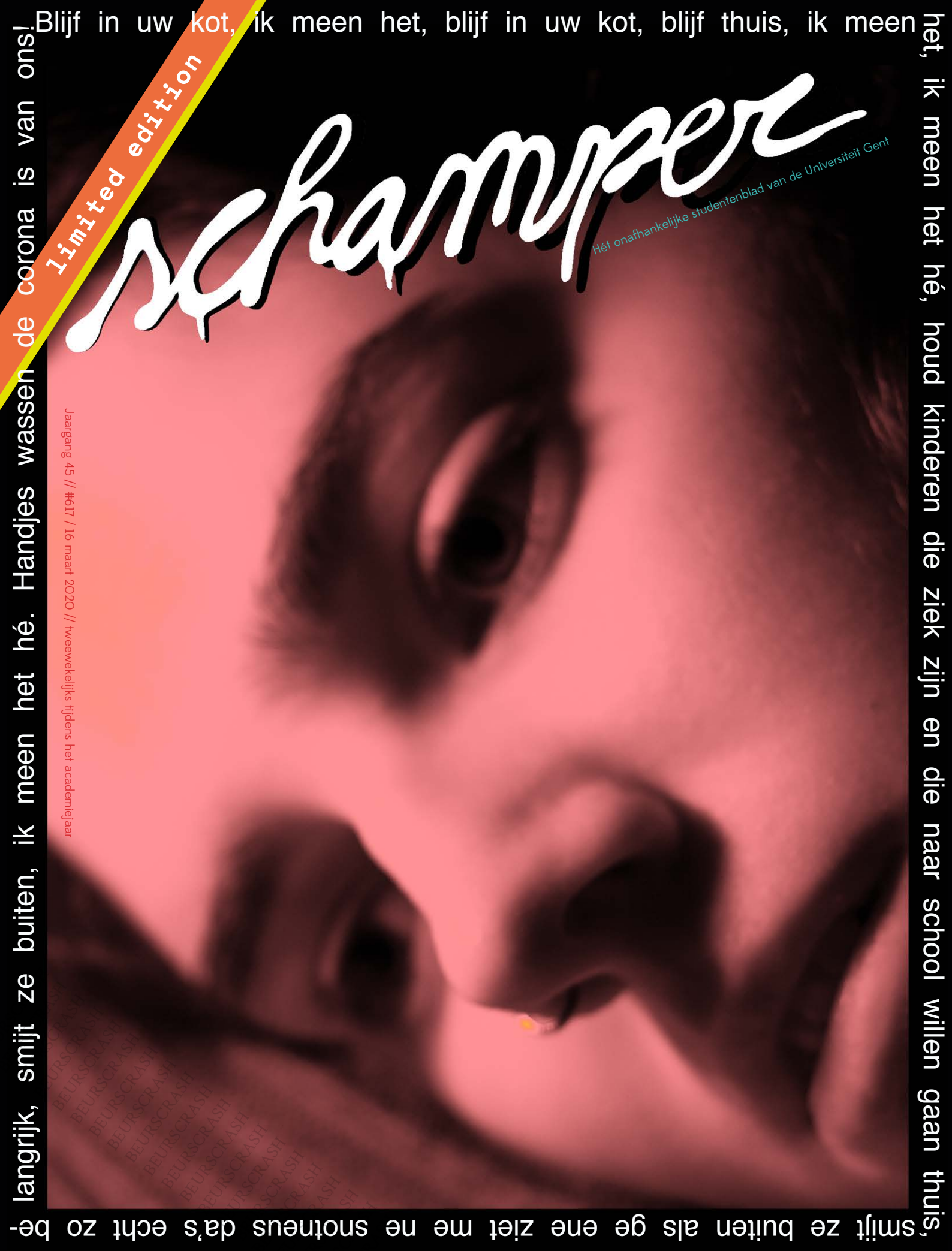

langrijk, smijt ze buiten, ik meen het hé. Handjes wassen de corona is van ons. Blijf in uw kot, ik meen het, blijf in uw kot, blijf thuis, ik meen het, ik meen het hé, houd kinderen die ziek zijn en die naar school willen gaan thuis, smijt ze buiten als ge ene ziet me ne snotneus da's echt zo be-

limited edition

Jaargang 45 // #617 / 16 maart 2020 // tweeweekelijks tijdens het academiejahr

schamper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Ongewijzigd en ondermaats

DOOR ANTOON VAN RYCKEGHEM
FOTO DOOR DRIES BLONTRÖCK

Studeren is meer dan enkel het voltooien van je curriculum. Het leven, en al zeker het studentenleven, is een expert in het uitdelen van stampen, stoten en rechtse vuistslagen. Het maakt niet uit wat je er tegenin brengt, zelfs met de reflexen van de ter ziele gegane Mohamed Ali zou er geen ontwijken aan zijn.

Studeren en leven gaat om vallen en opstaan. Zo simpel is het nu eenmaal. Zelfs mocht je keer op keer geriefelijk door elk examen geraken, dan volgt er wel een uppercut in je privéleven.

Ik zag het een tweetal weken geleden niet meer zitten. En dat is al niet meer de eerste keer dit jaar, een jaar dat nog jong is. Ik mag mijn beide *pollekes* kussen dat er mensen zijn bij wie ik terecht kan. Maar ik wil mijn vrienden niet belasten met mijn ellende, en er zijn mensen die

bij niemand terecht kunnen, of professionele hulp nodig hebben. Laat staan dat jezelf openstellen een gemakkelijke opgave is.

Jongeren krijgen meer prikkels binnen dan ooit tevoren. Sociale media consumeren ons welzijn. De verwachtingen worden steeds groter, en worden ons vroeger en vroeger opgelegd. Dat heeft zo zijn gevolgen. Volgens een rapport van de Gentse Studentenraad hebben bijna zeven op de tien studenten de laatste drie maanden depressieve gedachten gehad, en bijna een op drie zelfs zelfmoordgedachten.

Het punt is, door al het werk dat we bovenop ons leven naast school krijgen, er vaak geen ruimte is om zaken op orde te stellen. Ik heb het al vaker gezegd en ik moet het jammer genoeg opnieuw zeggen: UGent, doe iets aan uw psychologische hulpverlening. De tijden veranderen, de schokkende cijfers zijn er, maar jullie beleid blijft ongewijzigd en ondermaats.

COLOFON

Oplage

~400 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Antoon Van Ryckeghem
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Graphius
Eekhoudriedsstraat 67
9041 Gent

Hoofredacteur

Antoon Van Ryckeghem

Cover:

Foto: Hanne Thiessen en Vincence De Gols
Tekst: Bart Kelchtermans

Coördinator

Ella Roose

Chef Reclame & PR

Mingtje Wang

Chef Lay-out

Thomas De Paepe

Chef Eindredactie

Dries Blontröck

Chef Cultuur

Elise Maes

Chef Wetenschap

Hanne Thiessen

Chef IT

Bart Kelchtermans

Chef Beeld (officieus)

Flo Tomlinson

Redacteurs

Antoon 'AIDS' Van Ryckeghem, Ayala 'Influenza' Istas, Bart 'Alzheimer' Kelchtermans, Collin 'Pokken' Cardon, Daan 'Malaria' Van Cauwenberge, Daphne 'Tuberculose' Lox, David 'Tyfus' Michiels, Dries 'Lepra' Blontröck, Dries 'Gele Koorts' Van de Eynden, Elise 'Polio' Maes, Ella 'Spaanse Griep' Roose, Flo 'Hondsdoelheid' Tomlinson, Hanne 'Ebola' Thiessen, Jan Emiel 'Corona' Cordeels, Katrien 'Schizofrenie' Vandenbroeck, Keanu 'Miltvuur' Colpaert, Kobe 'Cholera' Serroyen, Marjan 'Herpes' Suffys, Mick 'Dengue' Menu, Oshin 'Kinkhoest' Casteels, Pieter 'Hemofilie' Beirens, Vincence 'Mazelen' De Gols

Medewerkers

Agathe 'Bof' Danon

Illustraties

Agathe Danon, Daan Van Cauwenberge, Daphne Lox, Marjan Suffys, Pieter Beirens

Foto's

Anneke 'koelkast' D'Hollander, Flo 'stoomstrijkijzer' Tomlinson, Judith Lambert, Katrien Vandenbroeck, Thomas De Paepe, Vincence 'schuursponsje' De Gols

Eindredactie

Antoon Van Ryckeghem, Ayala Istas, Bart Kelchtermans, Daan Van Cauwenberge, Daphne Lox, David Michiels, Dries Blontröck, Dries Van den Eynden, Elise Maes, Ella Roose, Jan Emiel Cordeels, Judith 'Osteoporose' Lambert, Keanu Colpaert, Kobe Serroyen, Mick Menu, Nathan 'De Pest' Laroy, Pieter Beirens, Thomas 'Vogelgriep' De Paepe

Onderwijs

Kort & Alma Maters Kroost 4

Prof Préféré(e) 5

Diversiteit binnen de UGent 6

F*ck de partijlijn 9

Correspondent: Latin lovers? 10

Schamper Times 13

Faculteitstuvers 14

Best of... choco 16

Pro & Contra: Lesopnames 18

een canvas. 20

Wetenschap

Wetenschapskort 22

Software voor softies & Dyson 23

Iedereen Schizofreen 24

De grote UGent-roof 26

Smells like Teen Sweat 28

Cultuur

Cultuuragenda 30

Nieuw seizoen Temptation Island 31

#Smakistestil: deel 2 33

Het probleem van ironisch racisme 35

Het genot voorbij 37

Satire

Liegende tv-gids 38

Strip & Liegende pandemie 39

● Dolfijnen en walvissen slapen met één oog open, een krokodil kan zijn tong niet uitsteken en de moedermelk van een nijlpaard is lichtroze. Jammer genoeg ben je met deze weetjes niets op de **Kinky quiz** (Kajira, 16/3). Vingernagels groeien sneller dan de nagels aan je tenen, maar of dit relevant is op de **Nacht der Wetenschappen** (Geologica, 16/3), weet ik niet. Tijdens de finale van het **zaalvoetbal** (SK, 25/3) kan je iedereen verbazen met dit prachtige weetje: het snelste doelpunt op een WK was al na elf seconden. Als je niet genoeg krijgt van de feitjes, kan je meegaan op de **educatieve reis van MaChT** (19/3). Alles wat je hier leert, kan je dan ook nog eens op de Quiz van **VEK** (24/3) gebruiken. In Shakespeares versie van Romeo en Julia was Julia dertien jaar toen ze trouwde. Gelukkig kunnen we ons aan andere dingen verwachten in het toneel van **VRG** (16/3). Wees niet verbaasd tijdens **Bierbowling** (Wilma, 26/3) als je een bowlingbal met twaalf gaten ziet, dat is namelijk het maximaal aantal toegestane

gaten in zo'n bal. Het is een goed antidepressivum en zorgt ervoor dat je dementie op latere leeftijd kan voorkomen, rarara wat is het? Dansen natuurlijk! **Veto Gent** initieert **Zumba** (16/3), of als je liever wat sensueler danst, kan je naar de **ballroom & Latin dansles** (Gentse Universitaire Dansclub, 16/3). Als je kookt, is het belangrijk dat je weet met welke producten je werkt. Ga je **historisch koken** (Archeologische Werkgroep, 17/3), dan voeg je dit feitje best toe aan je algemene kennis: een ongepelde sinaasappel drijft, maar pel je hem, dan zinkt hij. Wist je dat Napoleon begraven is in Parijs? Je kan het factchecken op de **dagtrip naar Parijs** (FLUX, 28/3). Zit je hoofd nu veel te vol met al deze interessante weetjes? Ga dan even uitrusten tijdens de **ontspanningsavond** (Home Fabiola, 18/3). Een laatste weetje om af te sluiten? Stof in je huis bestaat voornamelijk uit dode huidcellen, dus rep je naar de **Studenten Gruute Kuis** (FK, 24/3).

alma maters kroost

● TEKST EN FOTO DOOR
HANNE THIESSEN

Op een regenachtige dinsdagmiddag ontmoeten we onze Kroost. In het Ufo struikelen we over de voeten van **Inès Pieters** en **Yaëlle Gondar**, beiden eerstejaars rechtenstudenten aan onze geliefde UGent. Wanneer we hen vragen om een leuke anekdote, begint Yaëlle, na even nadenken, te vertellen:

“Wat vorige week is gebeurd, vond ik best wel grappig. Tijdens het uitgaan hebben wij normaal de afspraak onder de vriendinnen dat er nooit iemand alleen naar huis gaat. We zouden met een stuk of zeven mensen weggaan, met dezelfde regel. Op een gegeven moment hoorden we echter dat er iemand in Tweekerken was beland, een andere persoon zat ergens in De Vooruit, nog iemand anders was (heel lam) bij iemand op kot beland. Dus uiteindelijk was er van die afspraak niets meer waar.”

Zo zie je maar weer: je kan met de beste intenties aan een avondje Overpoort beginnen, maar waar je eindigt, weet je nooit.

~Prof Préféré(e)~

● DOOR AYALA ISTAS & KEANU COLPAERT

Die ene van historische kritiek, die andere van biomechanica en ook nog dingske van verbintenissenrecht. De UGent barst van de intrigerende professoren. Wie zijn ze en wat doen ze? Maar vooral: wat drijft hen precies? Een exclusieve kijk in de wereld van onze Prof Préféré.

Hugo DeBlock is professor Antropologie aan de UGent. Hij schreef voor *Rekto Verso* twee artikels over de twijfelachtige dekolonisatie van het AfricaMuseum. Waar hij voor leeft? Studenten iets bijleren.

Als u weer twintig jaar was, wat zou u anders doen?

“Ik ben vroeg weggegaan van huis en vanaf mijn zestiende werkte ik al voltijds in de horeca, wat regulier naar school gaan moeilijk maakte. Daarom zat ik op mijn twintigste nog in het secundair onderwijs – in het beroepsonderwijs, trouwens. De universiteit was in zekere zin gemakkelijker aangezien ik niet constant gepakt werd op absenties. Mocht ik dus opnieuw twintig zijn, zou ik ervoor zorgen dat ik verdomd vlugger van die schoolbanken af was. Dat gezegd zijnde, pas op mijn tweeëntwintigste beginnen aan een universitaire opleiding had zo zijn voordelen; ik denk dat ik er veel meer uitgehaald heb dan mocht ik op mijn achttien jaar begonnen zijn. Eigenlijk heb ik geen spijt dat ik pas later ben begonnen met universiteit, maar wel een beetje dat ik zo lang ‘mijn broek heb moeten verslijten’ in het secundair. Daar was trouwens ook maar één lerares, mijn lerares kunstgeschiedenis, die door had hoe hard ik aan het knokken was om dat secundair diploma te halen.”

Doe je op dit moment waar je altijd al van droomde?

“Dat is een moeilijke vraag. Ja, eigenlijk

“
Foucault was zo
rock-'n-roll: een genie en
een fuifbeest tegelijk

wel. Ik geniet van lezen en schrijven, en het is een absolute luxe om dit te kunnen doen om je boterham te verdienen. Ik geniet eigenlijk ook best wel van lesgeven. Dat grote stamvak, Inleiding tot de Antropologie, is altijd wel een beetje ‘optreden’ en daar kan ik niet altijd connecteren met de studenten, aangezien niemand echt zin heeft om hun hand op te steken voor een vol auditorium. De kleinere vakken zijn op dat vlak plezieranter. Zo lap ik er soms wel eens een ‘*decolonizing the classroom*’ momentje in. Het moeilijke aan de job is wel dat ik verschillende hoedjes op heb in mijn functie waardoor ik soms weinig kan focussen.”

Met welke icoon zou u wel graag eens een pintje gaan drinken en waarom?

“Er zijn er wel een paar. Mijn eerste keuze zou **Michel Foucault** zijn. Hij was mijn grote voorbeeld toen ik studeerde aan Berkeley, waar hij ook een tijd doceerde voordat hij stierf in 1984. Later bleek dat ik woonde in de straat waar ook hij gewoond had. Ik gebruikte heel wat van zijn filosofie in mijn *emerging anthropological thinking*, maar ik zou er ook een pint mee hebben gedronken omdat hij zo rock-'n-roll was: een genie en een fuifbeest tegelijk. Andere keuzes liggen meer in de richting van waar ik tegenwoordig mee bezig ben, zoals een babbel met **Frantz Fanon**, één van mijn absolute helden, of met **Patrice Lumumba**, **Martin Luther King** en andere strijders tegen racisme. Mensen om naar te luisteren, om al die verwaarloosde stukken wereldgeschiedenis te helpen plaatsen, en dat witte kader – waarvan we zo van doorweekt zijn dat we het nog amper beseffen – mee te helpen ontmantelen. Het zijn de stemmen die lange tijd amper gehoord zijn die er het meeste toe doen om inzicht te krijgen in hoe wit ons kader is.”

Als u een drankje was, wat zou u dan zijn?

“Een grote kan Mexicaanse margarita met een dikke rand extra *spicy salt* om duimen en vingers bij af te likken.”

Diversiteit binnen de UGent: een gesprek met Khalid Benhaddou

Khalid Benhaddou is sinds september 2019 opdrachthouder Diversiteit aan de UGent. De komende jaren gaat hij, samen met een aantal faculteiten en het bestuur, aan de slag om de culturele diversiteit binnen de UGent te vergroten. “Ik ben zelf een geboren en getogen Gentenaar, dus als je de kans krijgt iets te betekenen voor de universiteit van jouw stad, dan krijgt dat een emotionele betekenis.”

“

Ik wil mensen
samenbrengen, zodat
ze niet meer in aparte
werelden leven

Khalid heeft de diversiteitscijfers voorgelegd aan het kabinet-Somers op het ministerie van Onderwijs. “Heeft u nog tijd om te rusten?” vragen we niet geheel onterecht, want de Gentse imam is een bezige bij. “Weinig. Misschien moet ik inderdaad meer slapen,” lacht hij, “Maar spijt heb ik niet, want dit werk heeft voor mij een nieuwe wereld geopend.”

Op welke manier bent u betrokken bij het diversiteitsbeleid?

“Mij werd gevraagd om de faculteiten bij te staan die als universiteitsbrede beleidskeuze gekozen hebben voor diversiteit. In de eerste plaats ben ik verkennend te werk gegaan door deze faculteiten te bezoeken en te vergaderen met het diversiteitsteam en de decaan. Zo hebben we drie interfacultaire acties kunnen opsporen.”

Welke concrete acties worden ondernomen?

“We werken aan manieren om mensen met een migratieachtergrond beter te bereiken en hen te informeren op de plaatsen waar zij het meest actief zijn. Ik heb een sterk netwerk van middenveldorganisaties in het Gentse die deze jongeren al bereiken via sport en welzijn. Ook studentenverenigingen Umoja en Risaala worden betrokken. Doordat veel mensen uit kansengroepen de weg naar de universiteit niet vinden en ook vaak niet naar de SID-Ins (Studie-informatiedagen, *red.*) komen, organiseren we op 22 april een kick-off moment samen met deze partners. Op dit avondevent in de Brugse Poort verwachten we minstens honderd jongeren. Infostandjes zullen hen informeren over de verschillende

opleidingen en er zal een korte docu getoond worden met getuigenissen van studenten met een migratieachtergrond die afgestudeerd zijn, afgehaakt zijn of nog aan het studeren zijn. Dit wordt gevolgd door een panelgesprek over deze verhalen. **Erhan Demirci** zal stand-up-comedy brengen. Ten slotte wordt een enquête afgenomen om te peilen naar mogelijke drempels om te studeren aan de UGent.”

“Een ander project is ‘UGent in Zicht’, waarbij een zestigtal laatstejaars leerlingen met een migratieachtergrond elke maand naar de universiteit komen om samen kennis te maken met de studentenverenigingen en -resto’s, gebouwen, sportfaciliteiten, enzovoort. Zo kunnen zij op een laagdrempelige manier instromen aan de universiteit en hebben zij

meteen een netwerk wanneer ze hun studie aanvatten. Op deze manier vermijden we misvattingen en gaat er geen talent nodeloos verloren.”

“Daarnaast ondersteunen mentorstudenten via het vak ‘Coaching en Diversiteit’ zo’n honderdvijftig studenten uit een specifieke doelgroep, zoals studenten met een andere moedertaal of sociaaleconomisch kwetsbare achtergrond. Dat vak werkt heel goed en we merken dat sommige mentees uiteindelijk zelf mentor worden. Om het welbevinden verder te vergroten en eenzaamheid bij mensen met een migratieachtergrond te verminderen, zal ik studentenverenigingen waarin zij actief zijn in contact brengen met andere studentenverenigingen.”

“Ten slotte zullen wij de curricula van de opleidingen screenen op cultuursensitiviteit via een zogenaamde diversiteitsscan. Het is de bedoeling om met docenten samen te werken en hen met kleine *tips and tricks* bewuster te maken van diversiteitsgevoeligheden. Een schijnbaar banale tip is dat een professor tijdens het lesgeven, naast voorbeeldnamen zoals ‘Jan’ ook eens ‘Fatima’ gebruikt.”

Is er engagement bij professoren om aan diversiteit te werken?

“Nadat er een methodiek is ontwikkeld, zullen we professoren om feedback vragen. Zoals altijd heb je *believers*, *non-believers* en mensen die daar onverschillig tegenover staan. In de eerste plaats zullen de *believers* een voortrekkersrol spelen en kijken we samen hoe we de professoren kunnen betrekken die daar minder voor

“

We willen docenten bewustmaken over cultuursensitief lesgeven

open staan. Natuurlijk zal er altijd een kleine groep zijn die daar niet in meegaat en dat is oké. Wij zullen te werk gaan met hoogste respect voor de autonomie van de docenten.”

Weerspiegelt de UGent het talent binnen de samenleving? Wat zeggen de cijfers?

“Men spreekt aan de UGent over iemand met een migratieachtergrond wanneer minstens een van beide ouders geboren is in een niet-EU-land. Bij deze groep is de instroom vandaag ongeveer zeven procent, een kleine stijging in vergelijking met de laatste jaren. Dit weerspiegelt natuurlijk niet de diversiteit binnen Gent, want die ligt boven de dertig procent. Meer algemeen is er een groot probleem van sociale ongelijkheid in het Belgische onderwijssysteem. De OESO-rapporten wijzen erop dat België binnen Europa tot de slechtste leerlingen behoort. Een op de drie Belgische leerlingen met migratieachtergrond verlaat vroegtijdig de middelbare school zonder diploma en slechts één op de tien stroomt door naar het hoger onderwijs. Er is dus nog werk aan de winkel.”

Onlangs maakte u de vergelijking tussen het aanbieden van halalvoeding en vegetarische opties op school.

“Halalvoeding aanbieden hoeft geen probleem te zijn, net zoals de alterna-

tieven voor veganisten, vegetariërs of mensen met bepaalde allergieën. Een dergelijk aanbod in de studentenresto's van de UGent zou positief zijn, maar ik denk dat het momenteel geen topprioriteit is. Voor mij is het belangrijker dat we eerst mensen met een migratieachtergrond kunnen verwelkomen en dat zij zich goed voelen. Maar op termijn een halalaanbod in de studentenresto's, waarom niet?”

Bent u optimistisch over de toekomst van de UGent op vlak van diversiteit?

“Ja, want de diversiteit binnen de UGent zal almaar toenemen omdat de diversiteit binnen de samenleving toeneemt. We willen deze evolutie stimuleren via de acties beschreven in het diversiteitsplan. Ik hoop dat we naar een samenleving gaan waarin de instellingen een weerspiegeling zijn van de diversiteit in de samenleving en dat we diversiteit als een verrijking zien. Ik wil mensen samenbrengen, zodat ze niet meer in aparte werelden leven. Dat neemt veel vooroordelen en angsten weg die door sommigen uitgebuit worden. Het laat ons inzien dat we aan dezelfde weg timmeren en voor dezelfde uitdagingen staan. In deze evolutie speelt de universiteit een belangrijke rol.”

NTGENT.BE

+32 (0)9 225 01 01

NTGent

LAM GODS

MILO RAU

‘Een instant klassieker.’ (De Standaard)

© Michiel Devijver

NTGENT SCHOUWBURG 11.03 → 28.03

NTGent

Flanders
State of the Art

gent:

BEGLAN
TAX
SKEETER

Canon

Advertentie

dS De
Standaard

F*ck de partijlijn

DOOR PIETER BEIRENS
FOTO DOOR HANNE THIESSEN

Een paar minuten op Twitter kijken en je weet het al: het land is verdeeld. Dan heb ik het niet over de twee 'fietsocratieën' die heel toevallig de reliëfkaart van ons land nabootsen. Zeven politieke partijen domineren ons Vlaanderland aan het Noordzeestrand. Maar die zeven lijken een beetje te veel. Misschien is een simpele links-rechtsindeling dan beter? Links is in dat geval die bende naïeve *Gutmenschen* die de ondergang van het Avondland door de islamisering niet inzien, of misschien zelfs nastreven. Bovendien wil links iedereen gratis Vlaams geld geven. Rechts is dan weer de rechtstreekse opvolger of imitator van het nazisme. Dat is althans wat mijn nieuwe internetvrienden mij verteld hebben. Een beetje simplistisch vind ik zelf, maar voor sommige mensen is alles blijkbaar goed om het politiek spectrum wat gemakkelijker te begrijpen.

Zeven partijen dus, allemaal perfect afgelijnde kolommen van politieke eenheid. Of dat is toch wat we willen. **Stel je voor dat mensen een iets genuanceerdere visie hebben en ergens tussen de partijen vallen.** Dikke pech, natuurlijk. In onze gezellige participatie luister je beter naar de partijleider, voordat je die oncomfortabele zetel in de Kamer moet afstaan. Of, erger nog, je een 'onafhankelijke' moet worden. En dan heb ik het niet over het soort onafhankelijke dat wel heel toevallig elke donderdag naast de partijvoorzitter gaat zitten en het 70-puntenplan boven zijn bed heeft hangen. Neen, het soort onafhankelijke dat ergens achteraan moet zitten om dan kwaad naar de ruggen van ex-partijgenoten te kijken. Het politieke spectrum is zijn naam nog amper waardig als er niets tussen die zeven kolommen zit. In een land waar er uiteinde-

lijk maar twee politieke stromingen lijken te zullen overblijven, lijkt wat meer politieke diversiteit juist nodig.

Misschien klinkt dit pleidooi als *third way*-antipolitiek, of erger nog: lui en schaamteloos centrisme. Maar ik sta niet voor het soort partijlandschap waar elke partij hetzelfde verhaal verkoopt in een andere kleur, maar juist voor nog meer kleuren in het spectrum. Zou het niet tijd zijn om in dit land waar meer door principes dan programmapunten geen regering gevormd kan worden, de tussenliggers wat meer te laten spreken? Maak u klaar voor een cliché, maar het kan helpen om wat meer naar de andere kant te luisteren. Het parlement zal niet wekelijks *kumbaya* beginnen te zingen omdat onze politici wat minder veto's stellen. De bijna alom geliefde burgemeester De Clercq steunde al van het begin een paarse-groene regering, niet geheel in lijn met zijn partij op dat moment. Als je die houding tegenover die van de CD&V zet, die zichzelf vastklampt aan de N-VA om zijn gebrek aan eigen programmapunten te maskeren en niemand daar blijkbaar moeite mee heeft, zie je waar de problemen zitten.

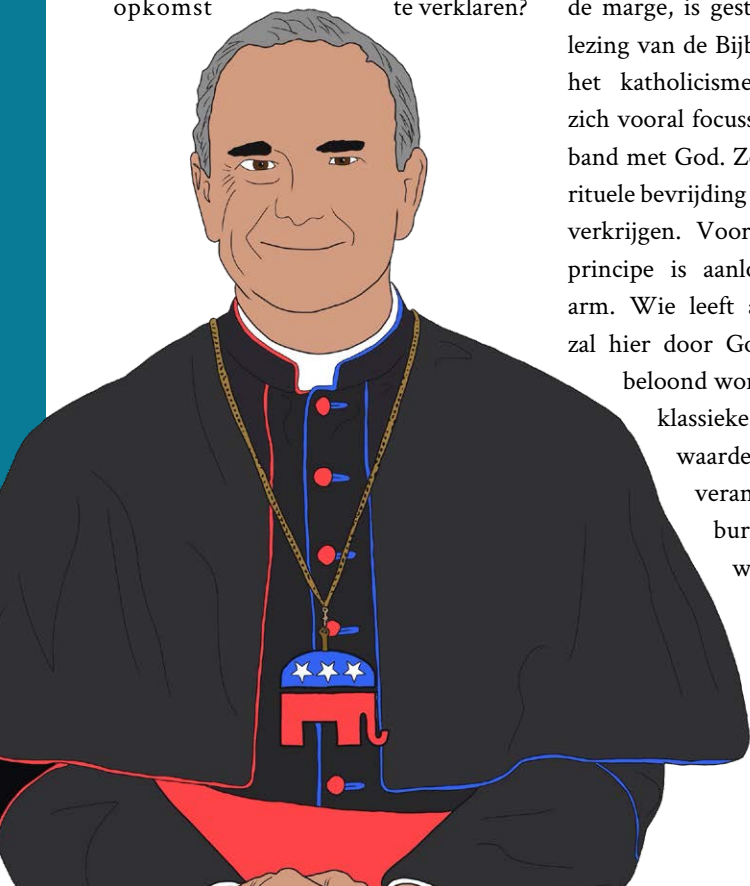
Lieve politici, ik hou zeer veel van wat jullie doen (in principe, niet altijd in praktijk), maar godverdomme, durf toch eens tegen de partijlijn ingaan. We geloven niet dat jullie allemaal exact geloven wat het programma dit jaar zegt dat je gelooft. Durf uitkomen voor een ietwat andere mening, en gebruik die om wat toenadering te vinden. Het land kan er toch niet slechter van worden.

CONSERVATISME EN EVANGELISCH CHRISTENDOM: LATIN LOVERS?

EEN BOM ONDER DE SECULIERE STAAT IN LATIJNS-AMERIKA

Tegenwoordig kun je in ongeveer elke buurt in Latijns-Amerika een evangelische kerk vinden: het bewijs dat deze aftakking van de protestantse gemeenschap steeds meer grip op het dagelijkse leven begint te krijgen. Het werelddeel dat eeuwenlang een synoniem voor katholicisme is geweest ondergaat heftige religieuze transformaties die de fundamenteën van haar politieke, economische en ethisch-religieuze beleid grondig veranderen.

Op 12 november 2019 trad **Evo Morales** na een lange reeks interne disputen en protesten af als president van Bolivia. **Jeanine Añez** riep zichzelf uit tot interim-presidente en wandelde het presidentieel paleis binnen terwijl ze ostentatief een grote bijbel boven haar hoofd hield. "Godzijdank, de Bijbel is teruggekeerd naar het paleis", liet ze noteren. Añez is conservatief én een evangelische christen en dat is geen toeval. Latijns-Amerika wordt al een aantal jaar overspoeld door een conservatieve golf. Alles wijst erop dat een groeiende groep evangelische christenen een van de belangrijkste oorzaken is van de opkomst van het conservatisme. Wie zijn deze evangelische christenen en hoe valt hun opkomst te verklaren?

VAN COLLECTIEVE NAAR INDIVIDUELE SPIRITUALITEIT

In de jaren zestig en zeventig hingen de meeste mensen in Latijns-Amerika het katholicisme en de zogenaamde bevrijdingstheologie aan. Aanhangers geloven hierbij dat het collectief bestrijden van structurele ongelijkheid, bijvoorbeeld door aan armenzorg te doen, hun ziel zal bevrijden. Ten tijde van de Koude Oorlog rook dit verdacht veel naar marxisme, iets wat de Verenigde Staten koste wat kost wilden bestrijden. Om de ideologische controle in hun achtertuin te verwerven zochten en vonden de VS een tegengif in de vorm van het evangelische christendom. Deze tak van het protestantisme, tot dan toe in de marge, is gestoeld op een letterlijke lezing van de Bijbel. In tegenstelling tot het katholicisme moeten aanhangers zich vooral focussen op hun individuele band met God. Zo kunnen ze naast spirituele bevrijding ook materiële welvaart verkrijgen. Vooral dit meritocratische principe is aantrekkelijk voor rijk en arm. Wie leeft als een ware christen zal hier door God vroeg of laat voor beloond worden. De gelijkenis met klassieke liberale Amerikaanse waarden zoals individuele verantwoordelijkheid, goed burgerschap en plichtsbewustheid is treffend.

De VS probeerden het evangelisch christendom mee

naar de voorgrond te manoeuvreren door het gebruik van *televangelism*, het verspreiden van Bijbelvertalingen en ook de heimelijke militaire strijd tegen katholieke groeperingen doorheen de regeerperiode van Reagan. Die inspanningen resulteerden de laatste decennia in steeds meer katholieken die de overstap naar een evangelische levenshouding maken.

“

Het meritocratisch principe is aantrekkelijk voor rijk en arm

DE ELECTORALE DRIEVULDIGHEID

Ongeveer twintig procent van de Latijns-Amerikaanse bevolking is evangelisch ingesteld; een aanzienlijk aantal, maar nog altijd een minderheid. Hoe komt het dan dat deze fractie de laatste jaren zoveel invloed heeft kunnen uitoefenen op het politieke niveau? Twee organisch gegroeide allianties spelen hierin een rol, enerzijds met de conservatieve partijen, anderzijds met de katholieken. Oorspronkelijk waren rechtse partijen in Latijns-Amerika niet levensvatbaar, omdat ze vaak de kaart van de elite trokken. Het evangelische

christendom daarentegen is heel populair bij het arme volk. Rechtse partijen zagen hun kans schoon en begonnen zich hiermee te associëren, om zo een stevige connectie tussen de partij en de gewone burger te creëren.

Ook met hun historische vijand, het katholicisme, zijn de evangelische christenen op minder gespannen voet gaan leven. Samen vonden ze een grootste gemeenschappelijke deler waarmee ze samen naar de burger trokken: de genderideologie. Kort gezegd zijn beide partijen overeen gekomen dat alles wat met seksualiteit en gender te maken heeft in feite een ideologie is, waartegen de burger, en nog liever de kinderen, beschermd moeten worden. Door hun religieuze standpunten als een soort seculier van-mijn-kinderen-blijf-je-af-argument te vermommen, oogsten ze des te meer succes.

Op deze manier heeft de beweging langzamerhand een prominente positie binnen het politieke landschap en zelfs in de uitvoerende macht kunnen innemen. Zo wordt het gemakkelijker om hun religieuze ideeën in wetten om te zetten.

CONQESUENTIES VAN EEN VERANDEREND RELIGIEUS LANDSCHAP

Hoe ziet de invloed van de evangelische beweging er in de praktijk uit? Ten eerste leidt de radicale oppositie van het evangelisch christendom inzake ethische thema's als LGBTQ-rechten, abortus, scheiding, contraceptiva en drugsregularisering tot een clash tussen progressieven en conservatieven. Ten

tweede gedraagt het evangelisch christendom zich heel intolerant tegenover de traditionele rituelen die de inheemse bevolking nog steeds hanteert. Hierdoor ontstaan raciale spanningen tussen de inheemse bevolking en afstammelingen van Europese kolonisatoren, op dit moment de heersende klasse in het grootste deel van Latijns-Amerika én

“

Door hun religieuze standpunten als een soort seculier van-mijn-kinderen-blijf-je-af-argument te vermommen, oogsten ze succes

steeds vaker evangelisch geïnspireerd. Ten derde groeien ook de arme en de rijke burger uit elkaar. Hierboven werd al besproken dat het evangelisch christendom en de VS dezelfde idealen delen. Hierdoor kan de VS van Latijns-Amerika haar neoliberale speeltuin maken, waarbij begrippen als ontginning, vrije handel, privatisering en winstmaximalisatie centraal staan. Allemaal zaken waarvan de goedgelovige burger uiteindelijk de dupe van zal zijn. Deze drie breuklijnen bewijzen dat de opkomst van onverzettelijke conservatieve krachten in een steeds sneller veranderende maatschappij bijdraagt tot de polarisering ervan.

A MATCH MADE IN HEAVEN?

Of het huwelijk tussen conservatisme en de evangelische beweging al dan niet een goede zaak is voor de welvaart en het welzijn van Latijns-Amerika, zal de toekomst moeten uitwijzen. In het verleden zagen conservatieve partijen zichzelf als het laatste controlemechanisme tegen het socialistische populisme dat tijdens de 'Draai naar Links' bij het begin van de 21ste eeuw werd gehanteerd. Door in functie van electoraal gewin in zee te gaan met de evangelische beweging kan dat credo alvast opgeborgen worden. In regio's als Midden-Amerika, waar het evangelische aantal tot veertig procent van de bevolking beslaat, is het nog maar zeer de vraag of er nog een toekomst is voor de seculiere staat.

Passie Voor Film

Studio Skoop is het kloppende
Gentse filmhart met 5 cinemazalen
en een vree wijs filmcafé.

Bekijk Auteurs- en Wereldfilms
in de beste omstandigheden:
digitale cinema in een uniek kader!

Studio Skoop

'Beanpole'
Oscar nominatie 2020 - Beste Buitenlandse Film

THE SCHAMPER TIMES

MAANDAG 16 MAART, THERMINAL, HOVENIERSBERG, 9000 GENT NR. 4897

door Dries Van den Eynden

Omdat niemand het blijkbaar weet: deze rubriek gaat over universiteitspolitiek, studentenvertegenwoordigers en wat ze uitspoken. Welkom op de UGentse Afspraak, gelukkig zonder loze discussies of Rik Torfs!

I WANT TO PARK MY BICYCLE

Het Studentenplein naast de Brug en het UFO blijft nog even een werf, de pol&soc'ers verhuizen volgend jaar naar het architecturaal wereldwonder dat het Technicum is, ook aan de Boekentoren boetsen ze nog steeds. De vraag dringt zich dan op: waar, verdomme, moet een student zijn fiets nog stockeren dezer dagen? De Gentse Studentenraad doet Stad Gent en UGent binnenkort een voorstel om kwalitatieve fietstallingen in aantal te doen toenemen. Voor hen is het duidelijk dat er een zware problematiek is op zowat elke campus over heel Gent. Aan de voordeur van de Blandijn staan er onmenselijk veel weesfietsen en de studentenvertegenwoordigers (stuvers) willen, door ze te verwijderen, plaatsmaken. Op Campus Coupure moet er volgens hen extra ruimte komen aan blok B en F en de oceanen waarin de tweewielers van Campus Aula drijven worden makkelijk drooggelegd door een paar putjes te vullen. De meest drastische verandering die de stuvers willen zien is de gedeeltelijke metamorfose van de parking aan het rectoraat tot fietsgarage, die het plaatstekort rond de Sint-Pietersnieuwstraat zou oplossen.

HOE VIND IK NU WEER MIJN PUNTENBRIEF?

Roosteren is tegenwoordig een *hot topic* in de wandelgangen van UGent. Examens in augustus en september kunnen al eens hectisch verlopen door een plotselinge overmaat aan studenten die aan het tweede-kansexamen willen deelnemen. De aankondigingen zijn jammer genoeg niet altijd even helder. Daarom vormde de Gentse Studentenraad, nauw betrokken bij het project, een standpunt over de logistiek rond inschrijvingen en communicatie in de tweede zit. De studentenvertegenwoordigers willen inzetten op eenduidigheid voor alle studenten. Concreet betekent dit dat er geen verschillen mogen zijn in het overbrengen van informatie tussen de faculteiten en opleidingen. Een sterk centraal communicatiepunt dat verplichte inschrijving en duidelijke informatie aankondigt, is noodzakelijk. Ook de mate waarin meldingen over de tweede zit verspreid worden zit moet opgekikkerd worden. Oasis en Ufora dienen richtlijnen omtrent het vinden van de puntenbrief, contactgegevens van hulpverlening en reminders voor inschrijvingen voor de derde examenperiode aan te geven. Een betere organisatie van de herkansingen is het doel.

STUVERS KOMEN OP VOOR HUN RECHTEN

In de laatste Codex Hoger Onderwijs staat dat universiteiten verplicht zijn om studentenparticipatie expliciet uit te werken. De UGent is dus decretaal verplicht een participatiebeleid te voorzien, maar de uitwerking laat ook UGent-gewijs al twee jaar op zich wachten. De eerste stap tot een uitwerking daarvan ligt volgens de unief bij de studentenvertegenwoordigers. De stuvers blijven niet bij de pakken zitten en eisen betere ondersteuning vanuit de universiteit. Ze zullen daarom de handen in elkaar slaan om onze alma mater een afgewerkt beleid onder de neus te schuiven. **Rik** zal er dus niet enkel zijn poot onder moeten zetten. Vanuit de algemene vergaderingen van de Gentse Studentenraad werd er al hevig gediscussieerd: een benadrukking op het belang van studentenvertegenwoordiging primeert. De aanstelling van een participatiecoach en een statuut als stuver werden al op tafel gelegd. De Facultaire Studentenraden kunnen ook hun specifieke eisen indienen; zo willen de Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen bijvoorbeeld een oplossing voor het lokalentekort. Maar nog niets staat vast. De komende weken onderhandelen ze verder. Uiteindelijk verwachten ze allemaal een officiële erkenning in hun cruciale stuverrol.

FACULTEITSTUVERS KUNNEN UGENT MAKEN OF KRAKEN

OVER VEEL ONBEDUIDENDE LETTERS EN VEEL MACHT

Debout les étudiants de la terre! De verkiezingen zijn nakende en teerlingen zullen geworpen worden, maar waarover beslissen we? Vaagheid vereist verduidelijking: de Faculteitsraad, wuk is dadde?

In mei duiden we onze vertegenwoordigers aan. Stuvers (studentenvertegenwoordigers, *red.*) zullen tijdens hun tweejarig mandaat in raden en besturen zetelen om de belangen van studenten te beschermen en om hen te vrijwaren van studentonvriendelijke maatregelen. Dat betekent natuurlijk veranderingen in de hogere bestuursorganen. In vorige Schamperartikels werden de Raad van Bestuur en de Sociale Raad al onder de loep genomen (zie “plattegrond van de macht”: deel één en twee, te vinden op de website www.schamper.ugent.be, *red.*).

‘Stuver 2020’ omvat evenwel een bijzondere verandering die voor velen dichterbij hun bed staat: de aanstelling van nieuwe studentenvertegenwoordigers op facultair niveau. Maar alle verschillende raden en commissies aan de UGent kunnen zelfs in je eigen faculteit zo nu en dan lijken op een kafkaëske tragedie van afkortingen, waarbij niemand weet wat ze echt betekenen en doen.

ZAP ATP AAP FSROR

Elk van de elf faculteiten aan de UGent heeft vanzelfsprekend een aantal thematische bijeenkomsten. Bewuste beslissingen kunnen genomen worden, zodat de universitaire ervaring voor iedereen aangenamer (of in ieder geval toch minder moeizaam, uitputtend of rot) wordt dan voorheen. Zo is er een onophoudelijk lijkende lijst aan werkgroepen die adviezen geven. De opleidingscommissie van een richting bepaalt de kwaliteit maar ook de

details, zoals concrete vakinhoud en de verdeling daarvan over de studie jaren. Bij de Faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen zijn er zelfs nog specifieke opleidingsgebonden studentenraden die zich daarop

“

Alle verschillende raden
en commissies aan de
UGent kunnen zo nu en
dan lijken op een kafkaëske
tragedie van afkortingen

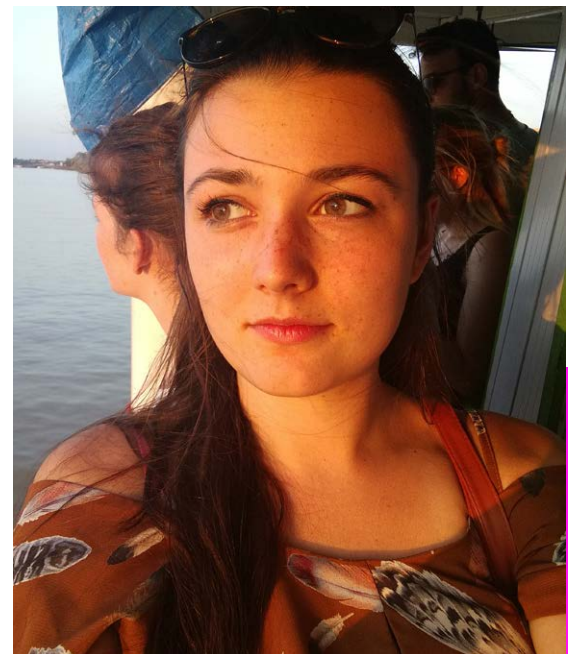
toespitsen. Er zijn facultaire commissies die zich met verschillende thema’s kunnen bezighouden: van de diversiteitsteams bij de Rechten tot de duurzaamheidscommissie bij Diergeneeskunde of de commissie Bibliotheek op de Faculteit Economie en Bedrijfskunde, enzo(veel)meer.

Commissies tot in het oneindige, maar bijna overal zal je een standaardpatroon van vertegenwoordigers zien: professoren of Zelfstandig Academisch Personeel, soms assistenten of Assisterend Academisch Personeel, vaak Administratief en Technisch Personeel en af en toe raadgevende leden. ZAP, AAP en ATP, maar bovenal: studenten. In elke pap hebben studenten wel wat te brokken. Om

de samenwerking en het overzicht te bewaren zullen zij uiteindelijk allemaal terugkoppelen naar hun Facultaire Studentenraad, zoals StuRa, StuGG, StuArt, et cetera. Het is bij hen dat je aanklopt, mocht je ergens problemen mee hebben. Vertegenwoordigers van alle studentenraden komen dan samen in de Gentse Studentenraad. Het is een netwerk aan invloed; een loge van studenten.

NO ONE MAN SHOULD HAVE ALL THAT POWER

Het zijn de stuvers die hun zegje doen bij de eindbeslissingen die we dit jaar verkiezen. Zij zetelen in de Faculteitsraad, het controleorgaan van de faculteit, weer samengesteld uit die regelmatige mix van afgevaardigden. De te verdelen zeteltjes komen overeen met ongeveer 40 % van het aantal proffen die er zijn aan de faculteit en afhankelijk van de grootte van de faculteit, het aantal richtingen en studenten, zal dus ook de grootte van de

Faculteitsraad veranderen. Bij de Letteren & Wijsbegeerte zijn er maar liefst vijftien studentenvertegenwoordigers, terwijl dat er dat bij de Farmaceutische Wetenschappen twee zijn.

Om het verschil FR-FSR duidelijk te maken moet er een analogie gemaakt worden: de stuvers in de Faculteitsraad zijn voor de Facultaire Studentenraad als de stuvers in de Raad van Bestuur voor de Gentse Studentenraad zijn. Ze zijn een beetje onafhankelijk, maar ook een beetje nutteloos zonder contacten bij hun FSR. Daarom komen deze verkozenen vaak overeen met studentenraadsleden. De studentenraden verzamelen gegevens van wat er speelt bij de studenten, door bijvoorbeeld enquêtes te organiseren. Als studentenvertegenwoordiger in de Faculteitsraad kan je dan de wil van het volk uitdragen in allerlei zaken over de organisatie van het onderwijs, onderzoeksbeleid en de algemene werking van een faculteit. Daarenboven hebben ze een niet te verwaarlozen taak van uitermate belang: de ombudspersoon aanduiden, die een schakel vormt tussen de UGent en de studenten.

STUVERS GETUIGEN

Als stuver heb je enorme draagwijdte en maak je een wezenlijk verschil in de besluitvorming van de faculteit. Daarom getuigen er twee over hun ervaring:

Margaux Theys, Voorzitster Facultaire Studentenraad Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen

“Stuver zijn geeft enorm veel voldoening. Heel wat studenten uiten dagelijks hun frustraties over de gang van zaken, maar als stuver krijg je de kans om er ook effectief iets aan te doen. Je krijgt verbazingwekkend veel inspraak in zowat alles wat er aan deze universiteit gebeurt, op centraal, facultair en opleidingsniveau. Het gaat over onderwijs, maar ook bredere thema's zoals duurzaamheid of welzijn. Kortom: voor elk wat wils. Ooit was ik aanwezig op een internationaal congres rond interdisciplinariteit in het onderwijs. Overal werd ik behandeld als gelijke en uiteindelijk zat ik zelfs in een debat met de decaan! Je leert je mening uitdrukken, kritisch denken, projecten organiseren, je mannetje staan, maar vooral, wat voor mij een van de belangrijkste voordelen is, constructief samenwerken. Je komt in een ongelooflijk tof team terecht en bij deze bedank ik graag mijn geweldige bestuur voor al hun inzet!”

“

Stuver zijn geeft enorm veel
voldoening
- Margaux Theys

Yannis Brichant, verkozen student in de Faculteitsraad van de Letteren en Wijsbegeerte

“Stuver zijn betekent een schakel zijn, tussen studenten en het personeel aan de UGent. Beide kunnen op mij beroep doen om het leven aan de faculteit te verbeteren. Er wordt echt wel aandachtig geluisterd naar meningen en suggesties van stuvers. De aanstelling van nieuwe proffen is één van de vele tastbare maatregelen waarover de Faculteitsraad beslist. Daarnaast bespreken we heel uiteenlopende zaken, van algemene beleidsrichtlijnen tot afgewerkte voorstellen uit de commissies, waarin we ook zelf zetelen. De Educatieve Master Cultuurwetenschappen (die van 90 naar 120 studiepunten ging, *red.*) en waarnaar we ijveren met de ‘erekoer’ in de Blandijn, zijn voor mij persoonlijk de perfecte voorbeelden dat het personeel en de studenten samen dingen kunnen bereiken aan onze faculteit met wederzijds respect.”

BEST OF...choco

NUTELLA (€ 2,95 VOOR 400G)

De zoete droom, Nutella. De smeuïge textuur doet het goed met brood, sandwiches, toast of gesmolten in combinatie met fruit of ijs. Het is dé *guilty pleasure*, de verboden vrucht en ook een zondebok. Nutella wordt namelijk gemaakt met palmolie, wat zeer slecht is voor het milieu. Gelukkig moet

DE MELK-CHOCOPASTA VAN BONI (€ 1,89 VOOR 600G)

Dit product is stukken goedkoper dan Nutella en qua smaak overstijgt het alle verwachtingen. UTZ-certificaat, alsook duurzaam: de Bonichocopasta gemaakt met melkchocolade heeft juist dat tikkeltje ietsje anders: geen hazelnoten! En dat maakt écht het verschil. Van 's morgens vroeg, een klein tipje op een hemelse

CÔTE D'OR: NOIRE DE NOIRE (€ 2,73 VOOR 300G)

Blijft ge in uw kot? Doe het met deze *chocopot*. Speciaal ontwikkeld voor alle individuen die enigszins symptomen van ziekte vertonen, is het een trouwe vriend in tijden van quarantaine. Vaak wordt over het hoofd gezien dat psychisch welzijn een belangrijk element vormt in het herstel bij ziekte. Daarom raadt 0,001 percent van de artsen aan

om chocopasta in grote hoeveelheden binnen te spelen zonder enige vorm van zelfreflectie. Deze delicatessie van de Goudkust heeft een smeuïge textuur en smelt op de tong als een ijsje in de West-Afrikaanse zon. Daarnaast is het met zijn cacaopercentage van 16 procent (het hoogste uit onze tests!) een uitermate doeltreffend middel te

KWATTA CHOCOPASTA (€3,60 VOOR 600G)

Niemand eet boterhammen omdat hij zich verheven en verleid wil voelen, laten we eerlijk zijn. Je verlangt even hard naar choco als naar de tijd dat je in het warme zonnetje op de speelplaats in de kleuterschool zat te krijten. Of het was die ene sportdag waarop papa je

een éxtra sandwich met choco had meegegeven zodat er in je brooddoos nog maar net genoeg plek was voor je Capri-Sun. De boterham met choco op de verpakking glimlacht je vrolijk toe. Hij nodigt je uit om bij elke hap chocobesmeerd brood terug te denken aan toen je nog

LA VIDA HAZELNOOTPASTA (€3,60 VOOR 270G)

Wie liever kiest voor een ethisch verantwoorde variant van Vlaanderens favoriete smeerseltje, is hier aan het juiste adres. Niet alleen gebruikt de choco geen door kin-

je niet al te veel gewetenswroeging hebben als je dit goddelijke smeersel op je boterhammetjes strijkt. Ferrero, het bedrijf dat Nutella produceert, gebruikt honderd procent duurzame palmolie die goedgekeurd is door de Rondetafel van Duurzame Palmolie. Zonder schuldgevoel kan je een lepel in de pot en vervolgens in je mond steken. Nutella

is niet alleen zeer smeerbaar, maar met de restjes die je niet uit de pot krijgt, kan je heerlijke chocomelk maken. Giet er warme melk in, dek- sel erop en schudden om zo tot een hemelse drank te komen. We kun- nen niet anders dan genieten van deze chocopasta, waarvan het enige minpuntje de prijs is. Rest ons nog te zeggen dat dit een wondermiddel is om de studententijd door te komen.

Franse baguette en jouw dag is meer dan goed. De enige nogal vreemde eigenschap van dit wondersmeersel is de af- beelding van twee margrietjes op de achtergrond van het etiketje. Maar laten we ons maar niet laten misleiden door de buitenkant. Iedereen weet dat het belangrijkste van bin- nen zit, en geloof ons: deze binnenkant is superlekker.

geen papers moest schrijven en je gewoon nog lekker de zon kon tekenen op de hoek van je papier, want *fuck* cirkels: die klootzakken zijn moeilijk om te tekenen. Deze chocopasta is één en al opvallend verparkt jeugdsentiment. Kwatta trekt zich niks aan van de haters, Kwatta heeft je lief.

gen allerhande schijterij, gaande van het soort na een stevig nachkje Overpoort tot de meer onvermijdelijke buikgriep. Twijfel niet lan- ger, neem de lepel ter hand en sla uw voorraad in voor de naderende apocalyps. Zij gingen u reeds voor: **D. B. Maggie**, **V. Albertooo** en andere sterren.

deren geplukte hazelnoten, het is ook vrij van orang-oetangvermoordende palmolie en dierlijke bestanddelen. De labels '100% biologisch', 'vegan' en 'fairtrade' bevestigen dit. Desondanks is het toch een hazelnootpasta met 'melk-chocolade'. Ik hoor het u al denken: "Dat zal wel weer naar

niets smaken, die leedvrije bucht." Niets is minder waar, want voor de Nutellafans onder jullie zal dit een ware revelatie zijn, waarbij jul- lie na de stap naar La vida nooit nog terug zullen willen naar choco van een onethisch bedrijf zoals Ferrero. Dat zijn nog grotere kloot- zakken dan cirkels.

PRO & CONTRA: LESOPNAMES

DOOR ELLA ROOSE & FLO TOMLINSON

PRO

Nieuwe dingen, zeker op technologisch vlak, ondervinden vaak eerst een hele hoop kritiek en een vele bezorgde vragen. Toch kunnen lesopnames zeer voordelig zijn. Hieronder volgt een uiteenzetting van de belangrijkste argumenten.

TEMPUS FUGIT

Het meest voor de hand liggende argument is natuurlijk dat deze opnames gebruikt kunnen worden wanneer een student niet aanwezig kan zijn door overmacht. Zelfs bij gewettigde afwezigheid krijg je vaak niet de kans om de les opnieuw bij te wonen. Studenten zijn dan afhankelijk van de notities van hun medestudenten. Lesopnames geven de kans om zelf de uitleg van de prof in kwestie te analyseren en alsnog eigen notities te maken bij de cursus.

MENTALE GEZONDHEID EERST

Helaas zijn er ook studenten die te kampen krijgen met langdurige ziekte of mentale problemen waarbij regelmatig lessen bijwonen erg moeilijk wordt. Studenten die zich moeilijk naar de campus kunnen verplaatsen of worstelen met een (sociale) angststoornis kunnen op deze manier alle lessen bijwonen vanuit het comfort van hun eigen huis. Zo kunnen deze studenten op hun eigen tempo de lessen bijwonen door bijvoorbeeld een week pauze te nemen en dan op een goede dag enkele lessen in te halen. Dit kan het genezingsproces ook helpen, aangezien de bijkomende stress van het missen van lessen zo vermeden kan worden.

DIGITALE SAMENHANG

Het is duidelijk dat vele proffen nogal lijden onder technofobie en hierdoor het oneindig aantal voordelen van de alsmaar versnellende digitale vooruitgang niet zien. Lesopnames kunnen gelinkt worden aan powerpoints, taken die besproken worden in de les kunnen gelinkt worden aan het relevante stukje uitleg in de opname, studenten kunnen online discussiefora opstarten rond bepaalde onderdelen en de opnames gebruiken als terugkoppeling en zo voort. Dergelijke technologieën worden alsmaar gebruiksvriendelijker en het is in iedereens voordeel om zichzelf en anderen te onderwijzen over dergelijke tools.

CONTROLE

Tot slot iets dat zeker niet in goede aarde zal vallen bij vele onderwijzers, maar wel van essentieel belang is voor kwalitatief onderwijs: controle op proffen. Je hoort maar al te veel horrorverhalen van examens met vragen waarvan de antwoorden nergens terug te vinden zijn en proffen die beweren dat ze iets wel degelijk tijdens de les hebben laten vallen. Via lesopnames heb je een online bewaard overzicht van wat er exact werd besproken tijdens contactmomenten. Ook voor eventuele onderwijsinspectie is het op die manier ook makkelijker om te zien of er zich aan het voorziene curriculum wordt gehouden. De job van de ombudsdienst wordt hier ook een stuk makkelijker, aangezien het zo niet meer het woord van de ene tegen het woord van de andere is.

CONTRA

Argumenten tegen lesopnames zijn bij studenten bijzonder onpopulair. Toch kent dit digitale hulpmiddel enkele donkere kantjes die niet over het hoofd gezien mogen worden.

LESOPNAMES <3 UITSTELGEDRAG

Elke student heeft het al gehoord: “Lesopnames zijn contraproductief omdat het studenten de kans geeft om uit te stellen” en “Studenten kijken de lesopnames toch niet”. Dan nog zijn het geldige bezorgdheden, want de meeste studenten lijden aan uitstelgedrag. Voor studenten lijken lesopnames soms het laatste redmiddel. Het probleem is echter dat dit meestal een pleister op een veel serieuzere wonde is. Lesopnames maken het mogelijk dat studenten op het laatste moment nog een poging kunnen doen om dingen recht te zetten. Lesopnames zorgen voor een vals gevoel van veiligheid. Lesopnames zijn gevaarlijk, maar alleen als je al symptomen van uitstelgedrag vertoont.

PROFFENPROTEST

Wat veel mensen vergeten, is dat proffen ook mensen zijn. Ook zij maken al eens fouten en meer nog: ook zij willen af en toe eens afwijken van hun les om het leuker en makkelijker verteerbaar te maken voor studenten. Sommige lesgevers voelen zich echter niet op hun gemak bij het lesgeven als elk moment op camera wordt vastgelegd. Het is bovendien een feit dat de meeste mensen zich anders gedragen als er gefilmd wordt. Het is dus een afweging voor de lesgever of opnames te veel zouden wegen op de manier van lesgeven in de negatieve zin.

Studenten vandaag leven veel meer in een cultuur van alles delen op sociale media. Dit maakt sommige proffen

bang: “Ik zou opnames overwegen, maar ik wil niet dat wat ik zeg uit context gerukt wordt en op het internet belandt”, aldus een anonieme prof.

TECHNOCRAP

Een ander gruwelijk nadeel van lesopnames is de ‘gevaarlijke’ technologie. Vaak gebeurt het dat opname-apparaatuur niet werkt of dat proffen niet goed weten hoe het systeem aan de praat te krijgen. Er zijn altijd risico’s als zaken nog in hun kinderschoenen staan, of als je nog met technofobe lesgevers zit.

ONDERWIJSREVOLUTIE

Lesopnames zijn bovendien een aanvulling van het huidige lessysteem: de prof staat vooraan en legt dingen uit. Stel dat de prof zijn of haar leerstof nu op voorhand in filmpjes zou uitleggen, zouden we bijvoorbeeld minder nood hebben aan lessen of lesopnames. Proffen willen vaak nog krampachtig vasthouden aan gevulde auditoria. Door geen alternatieven te bieden om de leerstof te verwerken, naast lessen of lesopnames, beperk je studenten ook tot die twee keuzes. Met een deftig lesboek, filmpjes met uitleg of een fatsoenlijke reader die alle te kennen leerstof bevat, kom je al heel ver.

Er valt dus wel iets te zeggen voor het toelaten van lesopnames. Maar als opnames worden uitgebreid, moeten ze kwalitatiever. Net zoals je maatmaatregelen niet kan invoeren zonder met de sociale aspecten rekening te houden.

volgende pagina: een canvas.

Agathe Danon was vroeger koningin van Engeland, maar heeft besloten zich terug te trekken om een bescheiden en nuttig leven te gaan leiden.

DOOR MARJAN SUFFYS

rehamper

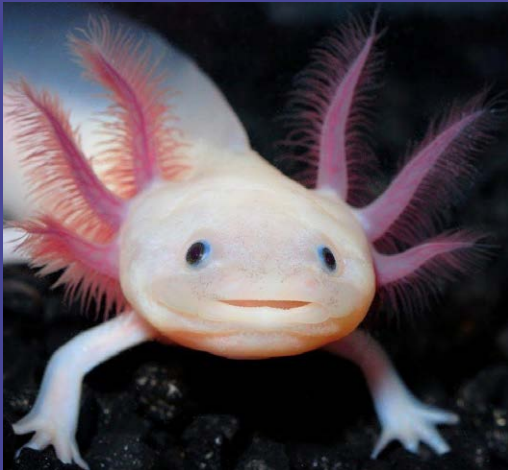
FLUO KATTEN ZIJN COOL

Wie houdt er niet van katten? Mensen met wie je moet breken en die je dan moet vermijden. Naast hun praktisch nut als huisdier, eentje waar je praktisch niets voor moet doen, hebben ze nu ook een reële functie voor de wetenschap. Katten in Rochester, dat is in de VS, kregen twee verschillende genen ingespoten. Het eerste zou ze moeten helpen een resistentie op te bouwen tegen katten-aids (ja, dat bestaat). De

andere is een gen dat een fluorescente proteïne produceert. Het gen, dat je vaak bij kwallen vindt, werd gebruikt om de veranderingen die door het anti-aids-gen veroorzaakt worden beter te kunnen zien. De onderzoekers hopen dat de resultaten van de studie kunnen helpen in de strijd tegen hiv. De katten lijken na de ingreep op een soort pluizige **Hulk**, maar of ze ook sterker worden als ze boos zijn, is nog niet geweten.

AXOLOTLS ZIJN COOL

Weet je wat cool is? Salamanders! Salamanders zijn in staat om lichaamsdelen, zoals hun staart, terug te laten groeien. Sommige salamanders zijn daar zo goed in dat ze net superhelden zijn. De axolotl is zo'n **Superman**. De axolotl slaagt erin om niet alleen zijn staart maar ook vele andere ledematen te regenereren, zoals hun pootjes, ruggengraat, ogen, en zelfs delen van hun brein. Dit is niet alleen *vrie wijs*, maar ook interessant voor de geneeskunde. Onderzoekers aan

de universiteit van Kentucky zijn bezig het genoom van de axolotl te ontcijferen om zo uit te zoeken waarom deze kleine beestjes erin slagen zoveel lichaamsdelen te herstellen, terwijl veel salamanders met hun staart al moeite hebben. Dit alles met het uiteindelijke doel om in de toekomst dezelfde eigenschappen te kunnen toepassen in menselijke behandeling. Het klinkt een beetje als **Deadpool**, maar dan in het echt.

BOTBREUKEN ZIJN NIET COOL

Voor de zwakkelingen onder ons die de calciumgoden niet aanbidden, zijn botbreuken schering en inslag. Maar er is hoop: een Deense start-up beweert dat het via een speciale 3D-printer afbreekbare implantaten kan maken die kunnen helpen bij botbreuken. Het idee is om de traditionele metalen implantaten te vervangen, aangezien deze in veel gevallen op een later moment weer uitgethaald moeten worden. Of geprinte botten ons nu dichterbij of juist verder van

Wolverine brengen, is niet helemaal duidelijk. Wat wel zeker is, zijn de vele voordelen die het met zich mee zou brengen. De geprinte variant zou een lagere kans op infecties betekenen en in staat zijn om medicijnen in het materiaal zelf te verwerken, waardoor dit dan toegediend wordt terwijl het implantaat langzaam afbreekt en vervangen wordt door het gewone bot.

Wijze wachtwoorden

Onze Chef IT probeert met veel enthousiasme alle onwetendheid over computers de wereld uit te helpen.

HOE WORDEN WACHTWOORDEN GEKRAAKT?

Social engineering

Je wachtwoord wordt in essentie geraden door informatie over jou te verzamelen. Tegenwoordig werkt dit redelijk goed, omdat veel wachtwoorden bestaan uit een combinatie van persoonlijke gegevens en die informatie makkelijk te rapen valt via sociale media.

Dictionary attack

Een woordenboekaanval probeert wachtwoorden te raden door gebruik

te maken van woordenlijsten met vaak gebruikte woorden, namen of eerder gekraakte wachtwoorden.

Brute force

Bij een brute force-aanval worden alle mogelijke opties geprobeerd. Dit vergt veel rekenkracht en de tijd om een wachtwoord te vinden stijgt exponentieel in functie van de lengte.

WAT MAAKT EEN GOED WACHTWOORD?

Ingewikkelde wachtwoorden zijn overgewaardeerd, een lang wachtwoord is veel moeilijker te kraken. Een wachtwoord van minder dan tien tekens met hoofdletters, kleine letters, speciale tekens en cijfers kan in enkele uren gekraakt worden. Substituties zoals een 'e' door een '3' vervangen maken het wachtwoord niet alleen moeilijker te onthouden

voor jou, ze komen ook zo vaak voor dat hackers er rekening mee houden. Drie of vier woorden aan elkaar plakken zou al een veel beter wachtwoord vormen, zelfs met enkel kleine letters. Zo'n wachtwoord is te lang voor brute force en als de woorden moeilijk te raden zijn en niet vaak voorkomen zal ook een dictionary attack niets opleveren.

Het is wel belangrijk dat de woorden die je kiest niet te evident zijn. Houd er rekening mee dat hackers hun huiswerk doen over jou. Hoewel 'LieverDoodDanRood' technisch gezien wel een behoorlijk wachtwoord zou zijn, zal het vroeg of laat geprobeerd worden door iemand die mij wil hacken.

DOOR BART KELCHTERMANS

Wat als Jules Verne een wetenschapper was?

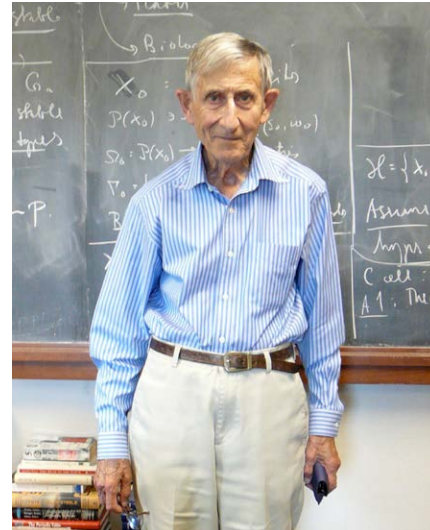
Het mag een wonder heten dat we met z'n allen nog steeds op dezelfde blauwe bol vertoeven. Freeman Dyson (1923 – 2020) bedacht namelijk decennia geleden al straffe ideeën om hier op te flikkeren als het te heet wordt onder onze voeten.

Hoewel niet erg onder de indruk van de versnelde manier waarop het klimaat verandert, bedacht **Dyson** als theoretisch fysicus en wiskundige manieren om menselijk leven buiten onze atmosfeer mogelijk te maken. Bijvoorbeeld, het genetisch manipuleren van planten zodat ze op een komeet kunnen overleven.

Kilometers brede gewassen zoals deze zouden via fotosynthese en voedingsstoffen in de 'komeetvloer' een atmosfeer vergelijkbaar met die op aarde kunnen produceren. Daarnaast dacht Dyson niet alleen na over onze eigen toekomst, maar ook over die van hypothetisch buitenaards leven dat technologisch veel verder staat. In een artikel dat hij in 1960 schreef voor *Science*, zette hij uiteen waarom astronomen bij het zoeken naar buitenaards leven het beste ook de ogen open houden voor kunstmatige bronnen van infraroodstraling. Deze conclusie vloeit voort uit zijn concept van de 'Dyson sphere': een megaconstructie, opgebouwd door een buitenaardse beschaving, die als een soort capsule rond een ster zit en de stralingsenergie opvangt. Enkel de infrarode sterrenstraling zou dan kunnen ontsnappen en onze aarde

bereiken. Naast vader van ideeën die als sciencefiction aanvoelen, was Dyson een genie dat doorbraken heeft bewerkstelligd in de kwantumelektrodynamica, nummertheorie, nucleaire technologie en vastestoffysica. Hij stierf op 28 februari 2020 op 96-jarige leeftijd.

DOOR DAVID MICHIELS

Iedereen Schizofreen

Over psychose en andere aandoeningen

Schizofrenie: er wordt zoveel over verteld, maar in het algemeen is er maar weinig over geweten. Bij velen laat de term een angstige indruk na. Maar 'schizofrenie', wat is dat nu?

Stel: plots spookt er een raar idee door je hoofd. Je denkt bijvoorbeeld dat er zich een monster onder je bed bevindt, dat er een man achter de deur staat of je meent je naam te horen terwijl er daar eigenlijk niemand is. Komt dit bekend voor? Schizofrenie kenmerkt zich door dezelfde aard van gedragingen waarbij het contact met de werkelijkheid verstoord geraakt, met dit verschil dat het meestal gaat om een chronische en/of terugkerende stoornis die vaak ontstaat in de jonge volwassenheid. Anderen kunnen dan weer eenmalig een psychose doormaken.

“

“Mijn oom dacht dat hij de reïncarnatie was van een Egyptische farao” - Eva

Schizofrenie is een gevoelig onderwerp, en dit artikel zal zeker niet over alle betwistingen een vast besluit vormen. Ook sommige getuigen hebben in dit artikel een schuilnaam gekregen.

WAT IS SCHIZOFRENIE?

Schizofrenie wordt gekenmerkt door positieve en negatieve symptomen. Letterlijk betekent positief dat er iets bijkomt, en negatief dat er vaardigheden wegvallen. Bij negatieve symptomen ziet men vaak verwaarlozing van

zichzelf en verlies van sociale contacten, interesse, energie en plezier, en daarbovenop ook nog eens cognitieve moeilijkheden. De positieve symptomen omvatten hallucinaties en wanen, ook wel respectievelijk waarnemings- en denkstoornissen.

“Mijn oom dacht dat hij de reïncarnatie was van een Egyptische farao”, vertelt Eva, psychologiestudente aan de UGent die zelf veel familieleden kent die onder de noemer van schizofrenie werden geplaatst. “Hij dacht ook dat cola niet bestond en dat dat droog was, of dat alle beroemde mensen reptielen zijn, net als ik en mijn papa. Dat soort absurde dingen. Als elfjarige is dat heel vreemd om te zien. Hij heeft zich dan na een reeks drugsgerelateerde uitpattingen opgesloten in zijn appartement en zichzelf vergast, tot zijn lichaam twee weken later werd gevonden. Ook de broer van mijn oma heeft mij voor een lange tijd rare berichten gestuurd. Bijvoorbeeld dat hij werd achtervolgd door een bende, en ik moest hem dan gaan redden. Ik was dertien of veertien op dat moment en vroeg aan mijn papa wat ik daar mee aan moest vangen. Het was moeilijk om zoiets te plaatsen op die leeftijd.”

Ook Emma beleefde iets gelijkaardigs: “Een vrouw met een postnatale depressie zat op het toilet en begon te roepen omdat ze dacht dat de muren dicht

kwamen en tegen haar praatten. Dat heeft mij geraakt, omdat ik beseft dat het leven van naasten daar ook een serieuze wending door krijgt.”

EEN GESPLETEN GEEST

Schizofrenie betekent in het Grieks ‘gespleten geest’. Daardoor kan de opvatting ontstaan dat het gaat over een persoonlijkheidsstoornis, maar dat is het zeker niet. Uit een enquête, afgenomen bij studenten, merken we dat schizofrenie vaak met manisch depressief zijn of de zogeheten bipolaire stoornis wordt verward. Bij deze stoornis is er, in tegenstelling tot bij schizofrenie, geen sprake van hallucinaties of wanen, maar eerder van extreme wisselingen in de gemoedstoestand.

“

“Na mijn cannabispsychose heb ik veel vragen gehad, zoals ‘is de wereld waar we nu in zitten wel echt?’” - Sacha

Vroeger schreef men schizofrenie toe aan zogeheten ‘koelkast-moeders’, een term die verwees naar afstandelijke moeders. Die idee is volledig achterhaald. Over de werkelijke oorzaken is niet heel veel geweten, maar een groot deel

wordt aan erfelijkheid toegeschreven. Hersenafwijkingen die ervoor zorgen dat informatie moeilijk of verkeerd wordt verwerkt zouden al terug te voeren zijn tot voor de geboorte. Verder spelen ook stressfactoren en het klimaat waarin men opgroeit of drugsgebruik een rol.

Ook al zijn causale factoren niet gekend, toch kan schizofrenie worden behandeld. Of het ook echt kan worden genezen, is een ander paar mouwen. In eerste instantie kan therapie helpen, maar vaak is medicatie ook aangeraden. Mensen met schizofrenie hebben daarnaast over het algemeen ook meer nood aan een vertrouwde omgeving en een luisterend oor om hun verhaal te kunnen uiten.

IEDEREEN SCHIZOFREEN

De term wordt in de medische sector nog steeds als diagnose gebruikt, maar is vrij beladen en niet altijd accuraat. "Persoonlijk heb ik eerder neurotische dan psychotische ervaringen", getuigt Bert, zelf ook student aan de UGent. "Ik zie daar dan ook een zekere dimensie tussen. Iedereen kan soms wel iets ervaren, maar sommigen zijn daar gevoeliger voor dan anderen. Bij stresssituaties bijvoorbeeld of bij mensen die drugs gebruiken kan dat vaak opduiken."

Zo beschrijft **Sacha** een slechte reactie te hebben gehad bij zijn eerste ervaring met wiet: "Ik had continu déjà-vu's, waardoor het leek alsof ik een dag aan het herbeleven was. Het was alsof ik in een andere wereld zat waar ik nooit meer uit zou geraken. Na mijn cannabispsychose heb ik veel vragen gehad, zoals 'Is de wereld waar we nu in zitten wel echt?' Ik heb meteen mijn ouders ingelicht en er veel over gepraat met hen en met vrienden. Dat gevoel verdween dan ook meteen."

Zelf zegt Bert dat hij zijn eigen psychotische ervaringen ontzettend moeilijk vindt om onder woorden te brengen. "Ik kan vooral zeggen dat het heel onaangenaam is geweest, maar ik denk er achteraf meer uit te hebben geleerd dan uit de meeste momenten van mijn leven", vertelt hij verder. "Het zijn dan vaak ervaringen die je wat afstand laten nemen van het sociale gebeuren. Soms herken je jezelf niet meer, zoals ook vele anderen eens meemaken. Het is nu heel moeilijk om te zeggen hoe een psychose exact aanvoelt en ik ga ook niet akkoord met het beeld daarover; dat zwart-witdenken."

STIGMATISERING EN ANGST

"Zelf ben ik nooit als schizofreen bestempeld geweest," zegt Eva, "maar voor mij is het wel zo dat ik in mijn jeugd schrik kreeg voor dit label. Later hielp het mij om dingen te kunnen kaderen en op hun plaats te zetten, ook al is die scheiding niet absoluut en is de realiteit veel genuanceerder. Voor iemand die erbuiten staat, is dat wel gemakkelijker."

Wat nu wel of niet schizofrenie is, daarover wordt nog steeds gedebatteerd. Maar begrip, ook al is het beperkt, kan zeker helpen. "Het is nog steeds taboe", vertelt Eva. "Stigmatisering en angst: dat ervaren deze mensen vaak, en dat is lastig. Maar het zijn gewoon mensen, met gevoelens, dromen en ambities. Er is echt geen reden om bang te zijn."

Indien je zelf last hebt van zulke ervaringen, zoek dan het best toenadering in een vertrouwde omgeving of bespreek het met de huisarts of een therapeut. Heb je nog vragen? Op dit forum kan je nog wat extra informatie vinden:
<https://www.psychosenet.nl>

DE GROTE UGENT-ROOF

Studeren is duur, maar verdient de subsidieslurpende universiteit onze zuurverdiende centjes wel? Bij wijze van experiment stelen we ons inschrijvingsgeld terug. Een totaal origineel idee dat zeker niet gestolen is van Neveneffecten.

Hoewel Vadertje Staat een groot deel van onze studiekosten betaalt, moet de student toch nog bijbetalen per studiepunt om op de unief te mogen rondlopen. Deze som komt voor de gemiddelde student neer op 947,20 euro, althans vanaf volgend jaar. Want ja, het was volgens de poenpakkers in het rectoraat nog niet duur genoeg. Misschien geen groot bedrag voor de doorgewinterde bandiet, maar wij zijn natuurlijk ook maar studenten, ook al hebben we blijkbaar nogal criminele intenties. Ons doel? 950 euro. Onze teleurgestelde ouders? Onbetaalbaar.

GROTE PLANNEN

Waar kunnen we dit heldhaftige avontuur, dat toch in zekere mate gelijkenissen vertoont met de verhalen van **Robin Hood**, beginnen? De mogelijkheden zijn eindeloos. 'Ocean's

Schamper' moet in elk geval een strakke *heist* zijn met veel actie en een grote buit. De UGent is een gigantisch

“

De Boekentoren alleen al zou op de lokale markt een fortuin opleveren

conglomeraat met miljoenen euro's aan kapitaal die ze hoogstwaarschijnlijk ergens in een belastingparadijs geparkeerd hebben. We zouden bijvoorbeeld een paar van die herkenbare blauw-witte autootjes kunnen terugvorderen, mochten ze effectief rijden. Of misschien kunnen we een

iconisch gebouw bezetten om dat dan op de groeiende Gentse vastgoedmarkt aan een gestoord bedrag door te verkopen. Qua gebouwen zijn de keuzemogelijkheden enorm talrijk.

Onze alma mater is namelijk een ware vastgoedkoningin in de regio Gent. Een architecturaal prachtig en vooral enorm groot bouwwerk als de Boekentoren alleen al zou op de lokale markt een fortuin opleveren. Twintigduizend vierkante meter aan 350 euro per maand, dat resulteert in een slordige 7 miljoen euro, of 280 miljoen Belgische frank voor de lezer van rijpere leeftijd. Toch is het logistiek misschien wat lastig om een gebouw over te nemen. We hebben als studenten ook niet bepaald veel tijd over om onze nieuwe aanwinst dag en nacht te bewaken tegen stiekeme medewerkers die haar weer willen innemen.

JE STEELT TOCH GEEN PROF

Geen auto's of gebouwen dus. Wat is er nog enorm veel geld waard en heeft de unief zo veelvuldig in voorraad dat een verdwijning niet zou opvallen? U raadt het al, professoren. Kidnapping is misschien wel een serieus misdrijf, maar het vergt minder moeite dan een heel gebouw te bewaken. En stel u voor dat we een BV als **Carl Devos** ontvoeren, dé lieveling van het Vlaamse politieke medialandschap. Wij kunnen het geld al ruiken. 'Villa Politica' zou nooit hetzelfde zijn zonder Carls spitsvondige

opmerkingen, die de ongemakkelijke gesprekken die Linda de Win moet voeren met politici onmiddellijk kunnen overtreffen. We zouden criminelen zijn, maar eeuwige rijkdom was nog nooit zo dichtbij. Ons ontvoeringsplan was zo goed als klaar, tot we realiseerden dat we onze slachtoffers ook eten zouden moeten geven. Wetende dat het gemiddeld dieet van een prof bestaat uit kreeft in kaviaarsaus met champagne, kon ons budget die kosten eigenlijk niet aan.

“

De pessimist in ons heeft
hier toch de bovenhand
gehaald

Een pessimist zou deze queeste onmiddellijk opgegeven hebben, maar zo zitten wij niet in elkaar. Koste wat het kost zouden wij ons studiegeld terugwinnen. Los van de logistieke problemen, met zulk een arsenaal aan criminele mogelijkheden zou het maar dom zijn om onze ambities zo laag te laten zakken dat we alleen onze eigen kosten zouden vereffenen. Misschien kunnen we zelfs alle studenten helpen. In 2017 waren er 43.281 studenten aan de UGent, dat zou met de huidige prijzen een collectieve schuld van een sterke 41 miljoen

euro opleveren. Dus tenzij de UGent van plan is om nog vijf Boekentorens bij te bouwen, die we dan onmiddellijk kunnen ontlenen en doorverkopen, lijkt onze altruïstische missie hier een vroege dood te sterven. De pessimist in ons heeft hier toch de bovenhand gehaald en we hebben onze lat wat lager moeten leggen. In plaats van gebouwen te stelen, konden we ook gewoon alles wat in die gebouwen ligt meenemen.

DIEFSTAL EN NOSTALGIE

Met het hoofd vol vervlogen dromen van grote winsten en handen vol losse vingers, begaven wij ons naar een paar niet nader genoemde locaties van de UGent om alles wat los stond mee te nemen. Onze aanwinsten zouden we dan in zijn volledigheid op de gekleurde markt doorverkopen. Onze buit stelde echter een beetje teleur. Na een grondige *sweep* van de UGent-cafetaria en studentenhuus de Thermanal hebben we niet meer kunnen binnenhalen dan vier lepels, een soepkom en een absurde hoeveelheid zakjes peper en zout. Deze specerijen

uit het verre Hindoestan, zo redeneren we, zullen we aan woekerwinsten kunnen verkopen. Maar een degelijk gekruide maaltijd bleek sinds de Gouden Eeuw van de zeevaart enorm in waarde afgenomen te zijn. Een streep door onze rekening.

Een snelle zoekopdracht later ondervonden we dat we aan twee euro en veertig cent per 125 g zout welgeteld twintig cent rijker geworden zijn en dit na slechts één keer te graaien in de resto's. Bij peper zitten we zelfs al aan 46 cent. De tijd dat specerijen nog de levens van scheepslieden waard waren, zijn voorbij. Jammer genoeg komt onze winst zelfs niet in de buurt van ons einddoel. Onze lepels kunnen we dan nog voor drie euro verpanden, maar ook dit brengt ons niet veel dicht bij de bijna duizend euro die we voor ogen hadden.

Dus beste student: misdaad loont niet. En mochten de bevoegde instanties dit artikel spontaan meelesen met een toevallig passerende student, willen we wel kwijt dat de gestolen goederen wel degelijk netjes zijn teruggebracht en ons studiegeld bij deze betaald blijft.

TE KOOP

SMELLS LIKE TEEN SWEAT

Nirvana beseftte het al in 'Smells Like Teen Spirit': geuren zijn wel degelijk een groot deel van ons bestaan. Van cultureel erfgoed tot parfumbibliotheken, binnen de wetenschap worden geuren almaar belangrijker. Of nemen ze ons alleen maar bij de neus?

CULTUREEL ERFGOED MET EEN GEURTJE

Wanneer men over cultureel erfgoed spreekt, gaat het vaak over gebouwen, tradities en kunst. Binnenkort zullen we daar ook bepaalde geuren aan mogen toevoegen, zoals de geur van oude boeken, of de nostalgische geur van een boomhut. Sommige mensen zijn namelijk bang dat geuren zouden verdwijnen door die verdomde toenemende digitalisering. In Japan bestaat er al een lijst met typisch Japanse geuren sinds 2001 met onder andere zeewind en sake-stokerijen erop. Het is misschien een goed idee om ook een Belgische lijst te maken. Luikse wafels, een pak frieten, een frisse pint, een koeienwei: kandidaten genoeg.

Een team wetenschappers aan UCL (University College London, *red.*) vond dit in ieder geval een goed idee. Maar omdat geur vaak iets abstracts is, begonnen ze met een casestudy om te proberen de geur te concretiseren. Het

onderwerp van die studie was de geur van oude boeken. Mensen werden gevraagd om te omschrijven wat ze roken om zo een geurwiel te ontwikkelen. Dat zou de wetenschappers een beter beeld geven van het aroma dat ze willen vastleggen. Hier stuit men natuurlijk op een

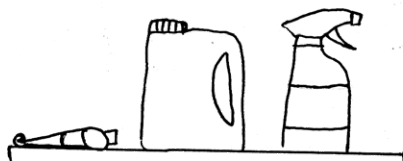
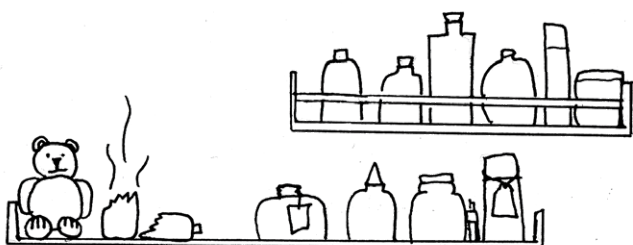
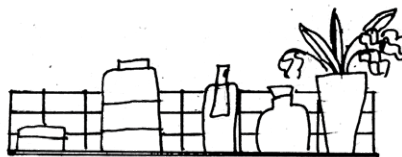
“

Binnenkort zullen we daar ook bepaalde geuren aan mogen toevoegen, zoals oude boeken of de nostalgische geur van een boomhut

probleem, want canoniseren en maken is allemaal goed en wel, maar je moet een geur eerst kunnen benoemen. Enter taalwetenschappers **Asifa Majid** en **Niclas Burenhult** van het Max Planck Instituut voor Psycholinguïstiek in

Nijmegen, die zich afvroegen of geuren beschrijven een probleem was dat zich bij de hele mensheid voordoet en of dat dan iets biologisch is, of het te maken heeft met taalbeperking.

Het blijkt vooral dat laatste te zijn. Zo hebben Majid en Burenhult ontdekt dat mensen die Jahai - een taal die wordt gesproken door jagers en voedselverzamelaars in de bergen van het Maleisische schiereiland Malakka - spreken wel twaalf zelfstandige naamwoorden hebben om geuren uit te drukken. Die woorden zijn abstract, zoals 'blauw' en kunnen voor meerdere luchtjes gebruikt worden. Zo is /plɛʔŋ/ een woord dat de geur van bloed, vers vlees en verse vis beschrijft. /ltpit/ gebruik je dan weer als je de geur van bloemen, rijp fruit, parfum, zeep of van de beermarter wil overbrengen. Zo zie je maar dat onze westerse talen niet altijd zo geavanceerd zijn als we denken, zeker als het om ruiken gaat. Het ontbreekt ons dus duidelijk aan wetenschappelijke

woorden om de geur van de stinkende sokken van je broer te omschrijven.

CRIMINELE GEURTJES

Natuurlijk kunnen we ook het hele probleem van menselijke taal omzeilen. Kijk bijvoorbeeld naar de Chinese stad Nanjing, waar men bezig is met een zeer bijzondere geurbank. Daar proberen ze er namelijk één op te richten met de lichaamsgeur van misdadigers. De bedoeling is dat de lijfgeur van de misdadiger opgeslagen wordt, zodat politiehonden de geur kunnen vergelijken met geuren die ze op een plaats delict tegenkomen en zo de schurk kunnen identificeren. Eigenlijk een mooie manier om zaken sneller te proberen oplossen. Momenteel is de geurbank vijfhonderd geuren rijk. Om de geuren bruikbaar te houden worden ze bij -18 graden Celsius bewaard, zo blijven ze drie jaar goed. Misschien kunnen we deze samples gebruiken om een crimineel goed parfum te ontwikkelen?

PARFUN

Voor de binnenkort afgestudeerde curieuzeneuzen die graag met geur bezig zijn, is er ook nog het ISIPCA, een Frans instituut voor geuren en cosmetica. Geuren worden hier trouwens in de brede zin gebruikt: ze onderzoeken alles van parfum tot de geur van vers gebakken hamburgers. Hier komen niet enkel geuren aan bod, maar ook smaken. Altijd al een wortel willen maken die ruikt naar een veld vol bloemen, maar smaakt als een dode olifant? Rep je naar Frankrijk en haal een bachelor (of master) of science in de parfumerie!

Voor de arme zondaars die niet naar Frankrijk kunnen, of de goede Greta's die hun voetafdruk willen verkleinen: ze hebben ook een online leerplatform waar je de lessen online kunt volgen. ParFun gegarandeerd!

“

Rep je naar Frankrijk en haal een bachelor (of master) of science in de parfumerie!

OSMOTHÈQUE

Als je het na zes jaar toch beu bent om te studeren, kan je nog ergens anders terecht met je nieuwsgierige neus. Zo kan je er het overheerlijke aroma van een nieuw of oud boek nog terug vinden. Niet zo'n boekenfan, maar toch zin om je favoriete jeugdgeuren nog eens te ruiken? Rep je dan naar de Osmothèque, een Franse parfumbibliotheek die als doel heeft om een hele hoop parfums te bewaren. Ze hebben meer dan 3.200 parfums, waarvan er 400 niet eens meer beschikbaar zijn. Onder deze parfums vind je legendarische geuren zoals het parfum van **Katharina de Grote** of de 'eau de cologne' die **Napoleon** droeg tijdens zijn verbanning naar het eiland Sint-Helena. Ze werken ook samen met de Franse geuren-universiteit ISIPCA, waar de voorzitter van de Osmothèque studeerde.

Daardoor hebben ze ook een grote verzameling recepten voor verschillende parfums, bijvoorbeeld aroma's uit de eerste eeuw, zoals beschreven door **Plinius**, of middeleeuwse 'eau de toilette' (wc-water, *red.*). De Osmothèque is niet alleen gewijd aan het verzamelen van parfums, maar ook aan de unieke geuren die als basis voor allerhande zaken gebruikt worden. Zo hebben ze een gigantische geurenbibliotheek, waarin aroma's bewaard worden die ondertussen niet meer gemaakt kunnen worden, omdat de grondstoffen uitgestorven zijn. De Osmothèque is trouwens belachelijk populair: ze bezitten conferentiecentra in Parijs en New York en geven zo'n 150 workshops per jaar. Je kan er zelfs een privétour plannen. Dat ruikt naar kapitalisme.

Cultuuragenda

DOOR DAPHNE LOX

19/03: Eurodeals: Kunst in huis

@Minus One

WORKSHOP – Een workshop collagetechnieken en creaties maken om je huis te decoreren? Dat kan voor 2 euro, materiaal inbegrepen! In het gezellige jongerencultuurcentrum te Rabot kom je met andere creatievelingen samen om te knippen, plakken en knutselen. Maar dat is niet alles, ze organiseren nog meer spotgoedkope workshops! Zo leren ze je bellenblazen als de beste, frietsausjes maken en zaadbommen in elkaar prutsen. Vergeet je niet in te schrijven, want de plaatsen zijn beperkt.

20/03: Take Back The Night

@Gent-Dampoort

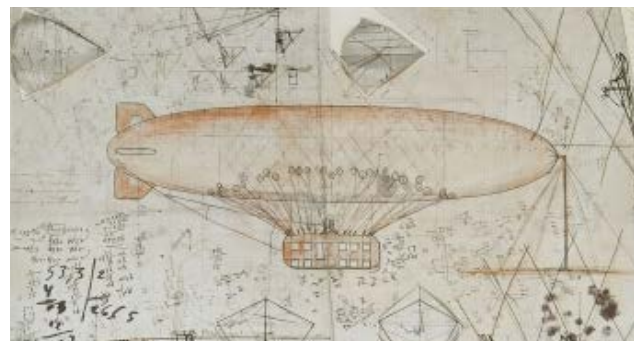
PROTEST – Een protest tegen geweld tegen vrouwen, trans- en queerpersonen, want deze problematiek kan niet genoeg aangehaald worden. Het is een initiatief dat zijn oorsprong vond in de jaren 70 in de VS. Dit evenement wordt jaarlijks in verschillende landen georganiseerd. Op deze tocht eisen we de straten terug en veroordelen we alle soorten geweld. De tocht start om 19 u aan Gent-Dampoort en het slotmoment vindt plaats in het multicultureel café Blond.

31/03: Oproer

@BarBroos

CONCERT – Ze speelden in de Charlatan, Kinky star, de Vooruit en als voorprogramma van Rhea in Ancienne Belgique. *Dansende beren* heeft alleen lovende woorden voor deze vijf koppige band. Ze brengen sinds kort elke laatste dag van de maand een nieuwe single uit. Dit concert is de perfecte gelegenheid om hen beter te leren kennen. Ze brengen een mix van stijlen, waaronder indierock, hiphop, surfrock en noiserock. Het concert is met gratis inkom en start om 21 u!

tot 3/04: Uit de Collectie | Panamarenko

@S.M.A.K.

EXPO – De werken van **Panamarenko** op papier tentoongesteld: het geeft een dieper inzicht in de realisatie van zijn kunstwerken. Voor het maken van een van zijn inventieve creaties, tekende hij die eerst uit op papier. De collectie is een coherent geheel dat zijn fantasievolle vliegtuigen, auto's en andere structuren uiteenzet in een tentoonstelling over de opzet van de gedachtegang van Panamarenko. Als student betaal je 2 euro om deze werken te bezichtigen.

nieuw seizoen Temptation Island

Meer psychologie, meer drama

Tenzij je onder een steen leeft, heb je waarschijnlijk gemerkt dat er weer een nieuw seizoen is van 'Temptation Island'. Nu begrijp ik dat het recenseren van een realityshow als 'Temptation Island' voor velen waarschijnlijk vrij overbodig klinkt. Sinds het eerste seizoen in 2001 in de VS uitkwam, is het format van het programma vrijwel ongewijzigd gebleven. Koppels gaan op een tropische bestemming (meestal Thailand) 'de ultimé relatietest' aan. De koppels worden hier van elkaar gescheiden en omringd door 'bloedmooie vrijgezellen'. Een combinatie van alcohol, opdringerigheid en spelen met camerabeelden moet de koppels vervolgens zo ver drijven dat ze hun partner bedriegen.

Ieder seizoen probeert natuurlijk wel een beetje met dit format te spelen, maar echt fundamentele aanpassingen hadden we toch nog nooit gezien. Tot nu. Seizoen twaalf lijkt tot nu toe op enkele fundamentele vlakken te breken met de vorige incarnaties van het programma en lijkt zelfs te leren uit de voorbije seizoenen.

Vroeger was het 'verleiden' een vrij brute aangelegenheid. De verleiders probeerden zo veel mogelijk zelfvertrouwen (lees: arrogantie) uit te stralen en puur op basis van hun 'sexy lichamen' de koppels

te verleiden. Toevallig zou een kandidaat dan een klik krijgen met een van de verleiders, die zich dan aangenamer zou beginnen gedragen. Dit arrogante spel van verleiding, dat geen rekening hield met persoonlijkheid, bereikte ieder seizoen meestal een hoogtepunt in een

“
Om dus maar te zeggen dat de 'guilty' in 'guilty pleasure' hier enorm guilty is

kennismaking van de kandidaten met de verleiders uit het andere resort. Een gek ritueel met fakkels, dat meestal uitdraaide op veel gebrul en racistische uitspraken. We kijken naar niemand, maar **Sidney** is een stad in Australië.

Het probleem met deze aanpak bleek ook duidelijk in vorige seizoenen. Zowel de mannelijke als vrouwelijke kandidaten toonden steeds erg weinig interesse in de verleiders, die zelden hun best deden om hun motieven weg te steken. Het echte conflict ontstond steeds tussen de partners, die kunstmatig gecontrueerde slechte beelden te zien kregen of hun frustraties over

de relatie de vrije loop lieten gaan.

Dit seizoen lijken de makers eindelijk aanvaard te hebben dat de echte *Temptation* niet lichamelijk, maar psychologisch is. Verleiders proberen sympathiek te zijn en niet gewoon hun lichaam te tonen. Ze spelen extra in op de zwaktes in de relatie. Het beste voorbeeld van de omwenteling is de kennismaking met de verleiders van het andere resort. In plaats van een haantjesgevecht zagen we dit jaar een gezellige babbel, wat de verleiders nog veel enger maakt. Zo wordt niet alleen de mogelijkheid op drama verhoogd, maar toont de serie ook dat ze eindelijk lijken te begrijpen hoe ze het overspel des te pijnlijk kunnen maken.

Hoezeer ik geniet van deze *guilty pleasure* en oprecht denk dat de makers dit jaar een heel slimme zet gedaan hebben, kan ik de serie echter niet volledig aanraden. 'Temptation Island' blijft een show waarbij we lachen met het leed van anderen. Het bevestigt genderstereotypen als de door seks geobsedeerde man, de overgevoelige vrouw en dat mensen enkel afgaan op het lichaam. Het is nogal seksistisch, heteronormatief en bij momenten racistisch. Om dus maar te zeggen dat de 'guilty' in 'guilty pleasure' hier enorm guilty is.

SPREKEN IS ZILVER, ZWIJGEN IS FOUT

#SMAKISTESTIL: DEEL 2

DOOR VINCENCE DE GOLS

AFBEELDINGEN DOOR VINCENCE DE GOLS EN SMAKISTESTIL

De stilte van de protestactie in het S.M.A.K. omtrent seksisme in de kunstsector was oorverdovend en bikkelhard, maar de *wall of (no) sound* moest vooral gesloopt worden. Maar hoe zit het met het effect van de naschokken?

Even terugspoelen naar vrijdag 25 oktober. Actievoerders hielden onder de hashtag #smakistestil protest bij de opening van exposities 'Correspondences' van **Ronny Delrue** en 'Europalia Romania' van **Ciprian Muresan** in het S.M.A.K. in Gent. De link tussen de protestactie en Delrue, voormalig docent aan LUCA die in 2018 onaangekondigd op pensioen ging, leek niet onbestaande, maar de actiegroep kon zich hier niet expliciet over uitspreken.

De boodschap was glashelder: seksisme en ander grensoverschrijdend gedrag dat ongehinderd sluimert binnen de kunstwereld, moet stoppen. Het verzoek aan het museum om in overleg te gaan, bleef toen volgens de actievoerders onbeantwoord.

THE BIGGER PICTURE

De actie werd dan wel op applaus onthaald, die van vrijdagavond onthulde slechts een bedroevend tipje van de sluier. De protestactie introduceerde naar verluidt vooral de aanwezigheid van een veel groter, structureel probleem, dat in de eerste plaats moet aangepakt

worden. *Schamper* sprak hierover met enkele mensen van de anonieme actiegroep, alsook met **Josefien Cornette** en enkele anderen van Engagement in een poging om die nasleep van 25 oktober in kaart te brengen. Engagement wenst daarbij te benadrukken dat zij onafhankelijk van de protestactie werken.

“

Beseffen dát het gebeurt,
is vaak het begin van een
veiligere plek

WALKTHROUGH

Philippe Van Cauteren, directeur van het S.M.A.K., sprak de groep vlak na afloop van de actie aan en liet weten dat hij nog verder contact zou opnemen met hen, bevestigen zij. Hij distantieerde zich die avond ook expliciet van de uitspraken van **Jan Hoet jr.** over samenwerkingen met vrouwen.

“Daarna is er effectief een mailconversatie opgestart met ons, Philippe Van

Cauteren en enkele anderen”, vertellen beide groepen. “In die mails probeerden we hem ook mee aan tafel te krijgen voor de open gespreksavond op 28 november in Kunsthall Gent.” Van Cauteren bleek uiteindelijk niet aanwezig.

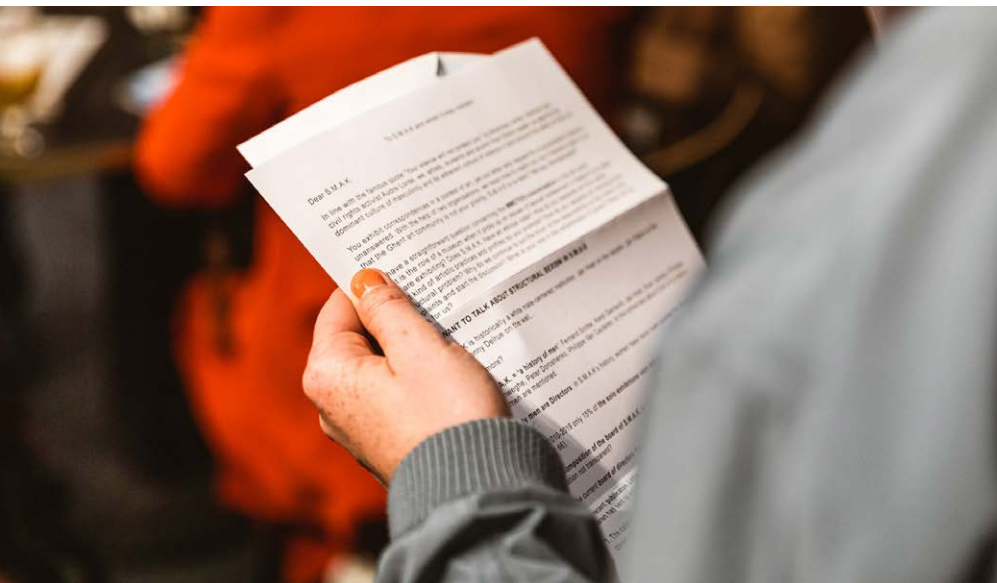
EEN VERSNELLING HOGER

'Our Correspondence', de officiële naam van de gespreksavond, bleek een succes volgens de actiegroep. “Het was een vertrouwelijk en constructief gesprek. Mede dankzij kunstenaar **Peter Aers** ('Building Conversation', *red.*) is er een mooie opening gecreëerd om te praten over de specifieke kwestie, evenals over het grotere kader van seksisme en grensoverschrijdend gedrag in de kunstwereld. We hebben een nieuwe dieptelaag aan de discussie kunnen toevoegen.”

“Die avond moest vooral een *safe space* zijn”, aldus Josefien Cornette namens Engagement. “Veel aanwezigen hebben getuigenissen afgelegd. Ik denk dat mensen zijn beginnen beseffen dat het niet is omdat er geen klachten zijn, dat er geen probleem is. Daarnaast kwamen ook onderwerpen als de moeilijkheden rondom het justitiële kader, de angst van slachtoffers en *victim blaming* aan bod.” Ook enkele medewerkers van het S.M.A.K. namen deel aan het gesprek. “Ik denk wel dat de boodschap is binnengekomen bij hen”, vervolgt Cornette. “Iedereen was zichtbaar geraakt.”

ELK EINDE IS EEN NIEUW BEGIN

Later had het S.M.A.K. nog twee interne meetings met Engagement. “Daarin hebben we gekeken hoe we die structurele

problemen kunnen aanpakken”, luidt het bij hen. “Er zijn nog enkele misverstanden verduidelijkt en het S.M.A.K. beloofde ook in de toekomst anders om te springen met dergelijke zaken. En daar loopt het verhaal tot nu.”

“We betreuren nog steeds dat het zo ver is moeten komen, dat wij onszelf als actiegroep in het leven hebben moeten roepen. Graag hadden we direct aan tafel kunnen zitten met het S.M.A.K. en Philippe Van Cauteren”, vertellen beide groepen. “We hopen dan ook dat het museum zich ervan bewust is dat enkel het openen van het debat het probleem niet zal oplossen”, besluit de actiegroep.

TALK THAT TALK

“Het S.M.A.K. is niet de enige instelling die zich schuldig maakt aan structureel seksisme”, aldus beide groepen. Daarnaast bestaat er ook een duidelijk verschil tussen direct en structureel seksisme. De actiegroep kaartte expliciet dat laatste aan in hun open brief, waarin zij ook voorbeelden gaven waaruit dit aanwezig bleek in het S.M.A.K. Het lijkt ons althans niet onmogelijk dat Jan Hoet jr. zich na de protestactie schuldig maakte aan deze verwarring. “Zijn speech illustreerde perfect waarom wij daar überhaupt stonden”, vult iemand van de actiegroep aan.

Conventioneel, structureel seksisme kan zeker doorbroken worden. “Het durven

praten over seksisme en grensoverschrijdend gedrag vraagt allereerst een veilige omgeving. En dat is de verantwoordelijkheid van het instituut, niet van het slachtoffer”, betogen beide groepen. “Beseffen dat het gebeurt, is vaak het begin van een veiligere plek.”

“

De protestactie introduceerde vooral de aanwezigheid van een veel groter, structureel probleem

ENGAGEMENT

Josefien Cornette werkt samen met Engagement Gent. “Engagement is een aantal jaar geleden door onder andere **Ilse Ghekiere** opgestart in Brussel, specifiek in de danssector, waarbij performers eerst wekelijks, later maandelijks samenzaten om te spreken over seksisme binnen de branche. Daar bleek al snel dat die problematiek de grote *elephant in the room* was”, vertelt zij. Die praatgroepen zijn blijven uitbreiden en zo kwam de organisatie in november 2018 uit noodzaak ook naar Gent.

“Elke maand organiseert Engagement een avond waar mensen vrij kunnen samenkomen om in vertrouwen over seksisme te praten. Het probeert vooral een drempelverlagend initiatief te vormen op

dat vlak”, vertelt Cornette. “De meetings vinden vaak plaats in Kunsthal Gent; een mooi voorbeeld van een organisatie die zich herpakt heeft na een onderlinge briefwisseling. Zij stellen hun ruimte steeds open voor ons en liggen ons dan ook heel nauw aan het hart.”

ROOSKLEURIG BLIKVELD

Ook wat de toekomst betreft, lijkt er nog volop gewerkt te worden aan die stijgende lijn. Onder andere het S.M.A.K. kondigde interne gesprekken aan in samenwerking met Engagement en ook binnen LUCA en het KASK is sprake van gespreksavonden rond zaken die kaderen in het thema van seksisme en grensoverschrijdend gedrag. Wel is nog niet duidelijk of deze evenementen effectief zullen plaatsvinden.

Algemeen hopen beide groepen vooral op een mentaliteitsverandering binnen de kunstwereld. “Woorden moeten in daden omgezet worden”, besluit Cornette. “Ik hoop dat er concrete voorbeelden komen die in de structuur van instellingen zullen hakken, zodat ze hun woorden waarmaken.”

Wie nood heeft aan een gesprek, is steeds welkom op de eerstvolgende gespreksavond van Engagement op dinsdag 24 maart vanaf 19u in Kunsthal Gent.

Dekolonisatie:

het probleem van ironisch racisme

Om de zoveel tijd is er wel eens een schandaal. Hetzij seksistisch, racisme, xenofobie, antisemitisch, op scherpe kritiek kan men altijd rekenen. Wat je er dan mee doet, is dan wat het verschil zal maken, of niet?

“

“Bovendien gaat die geschiedenis in allerlei vormen nog altijd verder. In de mondiale wereldorde, waarbij de besluitvorming in de politiek en de winsten in de economie voor een groot deel ten goede komen aan het globale Noorden” - Inge Brinkman

Aalst Carnaval ligt nog vers in het geheugen en zelfs de zwartepietenkwestie kan nog veel emoties opwekken. ‘We can dance’ organiseerde een festival met als thema ‘jungle’, en voorbij week dook een foto op met Chinese karikaturen en een link met het coronavirus. Dat moet allemaal kunnen, wordt vaak gezegd. Experts denken er toch anders over.

DE GEVOLGEN VAN STEREOTYPE BEELDVORMING

Professor **Inge Brinkman** geeft het vak ‘Afrika: Actualiteit, discours en beeldvorming’ aan de studierichting Afrikaanse talen en culturen en voert daar onderzoek. Wat is de problematiek in de link tussen Afrika, *wild life* en primitieve stammen? “Dat verkleedfeestjes leuk zijn, ervaart iedereen. Een ludiek thema is dat nog veel meer. Een mengelmoes van leeuwen, olifanten en ironie kan dan ook tot de verbeelding spreken. Juist omdat het allemaal vrolijk en speels bedoeld is, met een vleugje ironie, is het erg moeilijk om kritiek te uiten.” Maar Brinkman vraagt zich af voor wie de grap bedoeld is. “Afrikaanse landen kennen al jarenlang een achterstelling. Miljoenen Afrikanen werden als slaaf verscheept, Afrikaanse landen werden soms meer dan honderd jaar gekoloniseerd en Zuid-Afrika kent nog steeds een trauma van de apartheid.”

WAT HEEFT DIT TE MAKEN MET IRONISCHE FEESTJES?

Brinkman hamert op een bewustzijn over gevolgen die allerlei discourses teweeg kunnen brengen, ook al zijn ze humoristisch bedoeld. “Deze machtsongelijkheid werd gerechtvaardigd en in stand gehouden door een eenvormig en gereduceerd beeld

van Afrika en Afrikanen. Dat algemene beeld bestond uit een aantal tegenstrijdige stereotypen, die samen de Afrikaanse inferioriteit en de westerse superioriteit moesten benadrukken. Afrika was het donkere continent van primitieve, irrationele barbaren, maar tegelijk werd het voorgesteld als een aantrekkelijke, paradijselijke Tuin van Eden waar ‘kinderlijke, achterlijke mensen dansend en lachend in harmonie met de natuur leefden’. Het was zeker Anders: in Afrika woont de Ander, niet Wij.”

“Die lange geschiedenis heeft nog altijd gevolgen: er is niet voor niets een enorm debat over dekolonisatie in België. Bovendien gaat die geschiedenis in allerlei vormen nog altijd verder. In de mondiale wereldorde, waarbij de besluitvorming in de politiek en de winsten in de economie voor een groot deel ten goede komen aan het globale Noorden in de sociaal-culturele ervaringen van vandaag. Dat gaat over racisme en discriminatie bij het zoeken naar werk, school en woonst. Dat gaat over oerwoudgeluiden in de voetbaltribunes, ‘handjes kappen, de Congo is van ons’ op de festivalweide en Afrikanen die worden ingehuurd als ‘vermaak’ om al dansend ‘wereld’-festivals op te leuken.”

“ZO BEDOELEN WE HET NIET”

Brinkman wijst erop dat het niet de bedoeling is om moedwil toe te schrijven aan mogelijke bedenkers van zo’n evenementen-

ten. Organisatoren vallen dan ook soms uit de lucht als hier kritiek op komt. ‘Zo had niemand dit bedoeld’, luidt het dan. ‘Waarschijnlijk hebben zo’n organisatoren niets kwaads in de zin en misschien zijn ze zich zelfs van geen kwaad bewust. Dat is niet het punt, want het is niet alleen de bedoeling die telt. Het is ook de vraag of je een geschiedenis onderschrijft, of je naar een wezenlijk alternatief zoekt. Door die ongelijke geschiedenis tussen Europa en Afrika heeft het een betekenis als een Vlaming zich verkleet als ‘een Afrikaan’.”

Het doel is dan ook om dit soort feestjes zoveel mogelijk te voorkomen. De organisator kan gewezen worden op de problematiek die hiermee gepaard gaat, in de hoop dat deze afstand doet van het concept. Onwetendheid, zonder slechte intenties, kan door een allesomvattende uitleg verholpen worden, zoals hierboven staat. Toch twijfelen sommige mensen over het feit dat racisme een gevolg van onwetendheid is.

In een artikel in *De wereld morgen* is te lezen hoe **Thomas De creus** argumenteert dat racisme net een heel actieve vorm van kennisproductie is. “Deze kennisproductie wordt, net zoals de exploitatie, tot op vandaag verdergezet. Misschien zelfs meer dan ooit. Probeer gewoon maar eens het aantal publicaties te tellen dat het afgelopen jaar verscheen over ‘moslims’, ‘nieuw-

komers’, ‘vluchtelingen’ of ‘multiculturaliteit’ – allemaal begrippen die codewoorden zijn voor mensen van kleur. Het gebruik van die categorieën is op zichzelf al een vorm van hiërarchisering en de wetenschappelijke studies, opiniestukken reportages, documentaires, interviews, analyses en onderzoeken die aan een enorm tempo verschijnen dragen daar enkel toe bij.”

SPIJT IS WAT DE GEIT SCHIJT

“

Deze kennisproductie wordt, net zoals de exploitatie, tot op vandaag verdergezet

Ook **Koenraad Bogaert**, professor Conflict in het Globale Zuiden wijst op de gevaren van het loslaten van een conflict na een verontschuldiging. “Ik wil ook benadrukken dat dit soort evenementen geen gevolg zijn van onwetendheid. Het is het resultaat van een bepaalde vorm van kennisproductie die erop gericht is om bepaalde machtsrelaties te bestendigen en te reproduceren. Ik ga akkoord dat

er misschien geen doelbewuste strategie achter zit om racisme te verspreiden. Maar ik geloof niet dat organisatoren zich nooit van kwaad bewust zijn. De beeldvorming toont minstens een impliciet superioriteitsgevoel aan en dat is allerm minst onschuldig. We moeten erkennen dat dit soort zaken bedekken met de mantel der liefde de antiracistische strijd geen stap vooruit helpt. Integendeel, het kan zelfs schadelijk zijn voor die strijd.”

HET GENOT VOORBIJ

OF HOE SIGMUND FREUD HEEL MISSCHIEN EEN PUNT HEEFT

Genot, we kennen het allemaal: een warme douche na een looptochtje door de vrieskou, die verboden donut die je deze morgen stiekem onder je boterhammen verstopte, een vers dekbed waaronder een hete beer zoveel feromonen afscheidt dat je er met plezier de les voor mist. We hebben nog nooit zo hard genoten als vandaag en toch lopen we allemaal latent depressief rond. Genot is een uitgehold concept gewordenen, het maakt ons ziek.

EÉN POT NAT?

Genot, liefde, erotiek, intimiteit en seks: moeten we het onder dezelfde noemer plaatsen? Gelukkig niet. Verschillende invloedrijke auteurs en denkers bogen zich al eerder over het issue. **Plato** – met wie anders te beginnen – maakte het zichzelf lekker makkelijk: genot ontstaat wanneer een onaangenaam gemis wordt ingevuld. Dus heb je dorst? In de Overpoort valt er altijd wel iets lekkers te vinden. Maar de reden waarom je 's nachts dit oord van verderf bezoekt, omvat meer dan enkel een droge keel. Misschien wordt **Freuds** inbreng hier meer geapprecieerd. Want wie in zijn lessen psychologie voor dummies goed heeft opgelet, weet dat Freud een overgeseksualiseerde bonobo was, hoewel hij zijn broek in zijn tijd waarschijnlijk stevig tot zijn navel moest dichtknopen. In de Overpoort valt er inderdaad heel wat lekkers te vinden.

Freud stelde genot namelijk gelijk aan de verlossende ontlading die komt na een te hoog opgelopen spanning. U denkt aan het orgasme? Freud ook.

“

Hoewel hij zijn broek in
zijn tijd waarschijnlijk
stevig tot zijn navel moest
dichtknopen

FREUD VERSUS LACAN

Freud sloeg in de geschiedenis al meermaals een mal figuur. Want ja, er is meer dan de fallus en nee, niet alle spanning is onaangenaam en vindt antwoord in de bevrediging ervan.

Denk maar aan het kijken van een horrorfilm, sadomasochisme of een ritje in de 'Typhoon' in Bobbejaanland, wat elk fatsoenlijk tijdperk als een marteltechniek zou aanzien. Waar bij Plato het juiste object noodzakelijk was voor bevrediging, hechtte Freud geen belang aan een betekenisvolle partner, en een theorie waar geen plaats is voor ware liefde, die verwerpen we toch? Lacan stelt ons liefdesobject centraal, die in de klassieke versie overeenkomt met de persoon die ons de eerste liefdeservaringen met onze moeder kan laten herbeleven: onvoorwaardelijk en absoluut. Later wordt dit als volgt ingevuld: niet onze moeder is bepalend voor onze latere liefdespartners, (oef!) maar haar paradijselijke buik! De ideale toestand van ongezien evenwicht en volledigheid die wordt doorbroken vanaf de geboorte, zal resulteren in de onmogelijke opdracht om iemand te vinden die ons teruggeeft wat van ons werd afgepakt. Zo blijven we levenslang zoeken naar *Mr of Ms Right* of ook wel swipen naar links. U merkt het vast al: de link met seks is gelegd. Opgaan in elkaar, versmelten tot eenheid. Maar ook **Aristoteles** levert op dit punt een bijdrage. Volgens hem is genot het opgaan in een activiteit die samenvalt met ons als persoon, waarbij het tijdsbesef wegvalt, samen met het zelfbewustzijn. Er is geen Ik meer, maar een flow, een samenvallen, een versmelting. Alleen laat een vermarkte samenleving dit niet meer toe.

MEER!

Wat ooit verboden werd, is nu verplicht. Genieten is een doel op zich geworden en is gericht op egoïsme, terwijl genot net voorkomt uit een wij-verhaal. We moeten de wereld zien, tal van hobby's combineren, een perfect gezinnetje hebben en het bovenal kunnen presenteren aan de wijde wereld. Als je echt een populair Instagramprofiel wil, dan kun je onmogelijk met je modderige caoutchouc laarzen goedkope bordeaux drinken op een armtierig balkonnetje in de Ardennen. #Saint-Hubert, zie je het al voor je? Nee, je moet rijkelijk gaan dineren en *wanderlustgewijs* Afrika verkennen in een sexy bikini met *pailletten* die mooi contrasteert met de kleuren van het tropische woud op de foto. Een inspirerende quote waarin bescheidenheid en soberheid worden gereflecteerd zeker niet vergeten! De hedendaagse strijd tot perfectie drijft ons tot volmaakte billen op *Insta*, zo rond als de gloeiende ondergaande zon op de achtergrond, tot fitnessende en Mylène-smerende mannen en uiteindelijk tot uitgebluste individuen op de divan bij een bebrilde man met een baard die in Freud zijn voetsporen probeert te treden. En de regering doet luidkeels

mee: "Meer, beter en grootser!" We moeten genieten, zo hard dat er achter dat genot alleen leegte overblijft. Beangstigende leegte. "*Post coitum omne animal triste est*", zei **Galenus**.

“

Genot bouwt op tot een
zeker punt, vaak een
climax, en kent dan een
verzadigingspunt

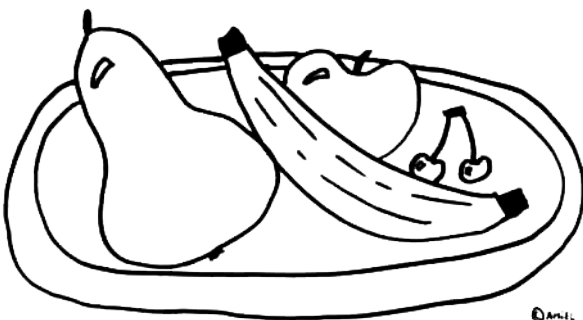
EEN DOORGEKNApte REM

Wat genot een des te interessanter concept maakt, is dat het volgens Freud ingegeven zou zijn door een interne rem. Genot bouwt op tot een zeker punt, vaak een climax, en kent dan een verzadigingspunt. Denk opnieuw aan het orgasme, het moment waarop je een bord spaghetti blazend van je afschuift onder de blik op het rolletje vlees dat vanonder je T-shirt komt piepen, of wanneer je ogen dichtvallen, zelfs tegenover **DiCaprio** die je in zijn zoveelste blockbuster zwoel in de ogen kijkt. De rem zou een beschermingsfunctie in zich dragen, want stel je maar eens voor dat genot geen eindpunt zou kennen. Intern hebben we dus dat remmingsmechanisme, dat vaak hormonaal en chemisch wordt geregeld,

maar ook de maatschappij moet hierin voorzien. Laat dat net hetgeen zijn waar onze excellerende regering faalt. Genot wordt uitgehold, de rem wordt niet gerespecteerd. Net daarom is *bingewatching* ongezond. De uren glijden voorbij en voor je het goed en wel beseft heb je zeven afleveringen gekeken, jezelf overgegeven aan een hele zak Lay's en zo'n hierboven besproken fles zure bordeaux. Akkoord, de combinatie laat te wensen over, maar als je een hele nacht op DiCaprio's snoetje kijkt, vergeet je snel wat je in je mond steekt - en sta je 's anderendaags om 12 uur op, lusteloos en met kloppende hoofdpijn. Geen kat die nog wat aan je heeft (behalve de kat dan).

Kortom: twee lessen kunnen worden geleerd. Ten eerste: genot moet de kans krijgen om zichzelf op te bouwen, richting de climax die ook meteen het genot aan banden legt. Probeer voor jezelf een grens te stellen, want als het aan de samenleving ligt, zal je enkel consumeren. Genot neemt zelfs exponentieel toe wanneer het bevredigingspunt wordt uitgesteld. Meer nog, genot zit vaak niet in het eindpunt maar in het verlangen dat aan iets voorafgaat. Tantraseks en genieten van de kleine dingen is de boodschap. En *last but not least*: leg die smartphone weg en lees eens een goed boek van **Paul Verhaeghe**, want hij is degene die met de pluimen van dit artikel mag gaan lopen, niet ik.

PLATO MET FREUD

Een lek in de Vlaamse tv-wereld

DOOR COLLIN CARDON
ILLUSTRATIE DOOR DAAN VAN CAUWENBERGHE

De komende lente staan er opnieuw enkele interessante, verfrissende, spannende programma's voor de deur. Via een lek konden we ze in primeur bekijken en we kunnen hier al een tipje van de sluier oplichten.

Over een sluier gesproken: niets minder dan 'Blind Getrouwd' krijgt een eigen spin-off, 'Blind Getrouwd Kids'. Onder het motto "jong geleerd is oud gedaan" krijgen de deelnemertjes tussen acht en twaalf de kans om de eeuwige liefde te vinden. Na een huwelijk met gastoptreden van sponsor Studio 100 (met onder andere 'I love you baby' van **K3** en 'Wij gaan vliegen' van **Samson en Gert**), gaan de jonge koppeltjes op vakantie naar hun droombestemming: Plopsa Indoor Hasselt, Centerparcs De Haan of de Efteling. Aan de hand van doordachte, psychologisch uitgewerkte activiteiten zoals 'blad, steen, schaar' en 'tikkertje' leren de kandidaten elkaar op een intieme manier beter kennen, waarna ze thuis in een week-week regeling bij elkaars ouders intrekken. Wie vindt zijn of haar eeuwige liefde?

Minder eeuwige liefde is aanwezig tijdens een extra seizoen van 'Temptation Island'. Net zoals vorige jaren moeten de kandidaten de zoete verleiding proberen te weerstaan, maar in plaats van **Joshua's** Floshua, **Kens** gitaar en **Mambo's** mambo, proberen de vier koppels op dieet om de echte verleiding te weerstaan: snoepgoed, frituursnacks, en frisdrank. Wie kan zich blijven onthouden? Wie sluipt er 's nachts naar de koekjeskast? Op de kampvuren zien de deelnemers

“
Onder het motto 'jong geleerd is oud gedaan' krijgen de deelnemertjes tussen acht en twaalf de kans om de eeuwige liefde te vinden

geen marshmallows, maar elkaars emotionele dieptepunten. Emotie, spanning, intrige, en een hoop Kinder Bueno's.

Een echt emotioneel dieptepunt zul je vinden bij de spin-off 'Last Dates'. Net zoals bij 'First Dates' zoeken de kandidaten hun grote liefde, maar dat is gewoon niet hun huidige partner. In het restaurant helpt recent relatiebreukexpert **Koen Wauters** de deelnemers om de boodschap zo zacht maar duidelijk mogelijk aan te brengen.

Tijdens het diner krijgen de deelnemers de kans om hun relatie van begin tot einde te overlopen en om te klagen over schoonmoeders en de ambetante gewoontes van hun partners.

Na het diner kunnen de kandidaten dan afspraken maken rond het hoederecht van de kinderen en huisdieren, het teruggeven van te grote hoody's en wanneer ze thuis zullen vertrekken. Een lach en een traan voor het hele gezin!

Maar het hoeft niet allemaal om liefde te draaien. Onze staatszender komt daarom met 'Niemand Beroemd', het programma dat hopelijk een einde maakt aan zijn tegenhanger. Na het onbegrijpelijke succes van 'Iedereen Beroemd' zat Eén met een stormloop van vijftigplussers die belden of ze toch ook niet even op tv mochten komen. Hier krijgen jullie de grappigste, vreemde en emotionele inzendingen, van ene **Delphine B.** die spreekt over haar leven zonder haar biologische vader, tot een zekere **Dries V.L.** die zijn universiteit toch zo hard mist. De ideale afsluiter na een zware week voor de echte student.

Liegende pandemie

Corona: een Waals complot

DOOR DRIES BLONTROCK

Het coronavirus is een Waals complot. Dat is toch wat econoom en prikkelend denker **Geert Noels** beweert. "Helemaal zeker ben je natuurlijk nooit met dat soort zaken, maar de berichten die ik kreeg, liegen er niet om", aldus Noels. De econoom, wiens poster in de slaapkamer van elke economiestudent hangt, gaat verder: "Ik zie geen enkele reden om mijn bron, die de schuilnaam 'marcvanranstiseenlinkserat69' gebruikt, te wantrouwen." Het verwijt dat zijn bron gewoon een online troll zou zijn, verontwaardigt Noels: "Ik weet dat het waarschijnlijk niet zijn of haar echte naam

is, maar ik begrijp ook dat dit een poging is om de identiteit verborgen te houden voor de linkse gedachtenpolitie", zegt de kritische denker. "Ik sloeg mezelf bijna voor het hoofd", lacht hij, "want eigenlijk is het enorm evident. Corona – of COVID-19, zoals we tegenwoordig moeten zeggen – leidt tot mensen die thuisblijven. Mensen die thuisblijven kunnen niet werken. Die mensen zijn dus lui. Wie is er zoal lui? Juist, de Walen." Volgens Noels is er nog een tweede doel: "Het grootste probleem met dat virus is uiteraard dat de economie eronder lijdt. En dat zien die socialistjes na-

tuurlijk heel graag. De hardwerkende Vlaming is immers hun favoriete slachtoffer."

stuver

20/20

We tellen af naar de
**studenten
verkiezingen**

27-04 t.e.m 30-04:
STEMMEN!

week
10

week
9

P
paasvakantie

29-04: campagne voeren
op 12urenloop!

studeren
skivakantie

week
8

25-03:
Infoavond & How-to
campagne-voeren

week
7

week
6

F*cking
Boeken
kopen!!!

fb.com/gentsestudentenraad

week
5

week
4

week
3

week
2

week
1

~~Boeken
kopen~~

~~Openingsstuf :)~~

Navragen hoe thuis
gekomen

~~Boeken kopen!~~

5-03:
klaarstoom-
moment
(was awesome!)